

JULI 2026

HET MAGAZINE VOOR (OUD)LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813

DE LIMBURGSE JAGER

Fighter Lion

Grosser bär

75 jaar fanfarekorps

COLUMNS

- 03 Voorwoord Regiments- en Bataljonscommandant
- 42 Nawoord voorzitter RLJ

NVHR

- 04 Nieuw vaandel
- 05 Generaal De Kruif legpenning
- 10 Commando A-Cie
- 25 Onderofficiers- en manschappendiner
- 38 Algemene reünie
- 39 In memoriam
- 40 Veteranendag

OP OEFENING

- 06 SOB1 C-Compagnie
- 11 Fearless Fighter A-Cie
- 14 Fighter Lion A-Cie
- 20 Dronegroep demonstreert activiteiten A-Cie
- 26 Essential Hunter A-Cie
- 31 Ervaring loopgraaf oefening D-Cie
- 32 Militaire mentale vaardigheden D-Cie
- 33 Sedia Berjuang
- 36 Valideren niveau II

SAMENHORIGHEID

- 08 Herdenking Delano Minten
- 09 Hoe gaat het met onze jagers?

GESCHIEDENIS

- 22 West- en Midden Java 1946-1949
- 34 Grosser Bär

MUZIEK

- 37 75 jaar fanfarekorps

43 BESTUUR EN AFDELINGEN

COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen

Druk: drukkerij Gijseberg - Maasmechelen - www.gijseberg.be

Voorzijde: foto Sgt1 Dijkmans

Binnenzijde: Essential Hunter Budel | Sgt1 Dijkmans

Achterzijde: Monument ter nagedachtenis van Limburgse Jager Delano Minten te Guz | Sgt1 Dijkmans

Geniet van het zomerverlof, samen met het thuisfront.

Luitenant-kolonel Marcel Kerstens

Commandant 42 Pantserinfanteriebataljon Regiment Limburgse Jagers

Regimentsgenoten, beste Limburgse Jagers,

Op 10 april 2026, brachten we met een grote delegatie en zijn nabestaanden een indrukwekkende bloemengroet aan Delano Minten. Dat hij voor altijd in de gedachte van de Familie de Jager blijft, maakten we concreet door op het oefenterrein Guz Altmark een gedenksteen voor hem te onthullen. Het was voor de aanwezigen aangrijpend een jaar na het veel te vroege overlijden Delano terug te zijn op de exacte plaats van het noodlottige ongeval. Persoonlijke, handgeschreven berichten op maaskeien houden vanaf nu de wacht rondom zijn gedenksteen.

Bijna 75 jaar na deze eerste Vaandeluitreiking is met trots op 8 april 2026 in onze Historische Collectie het nieuwe, inmiddels vijfde, vaandeldoek van het Regiment Limburgse Jagers in ontvangst genomen. In dit vaandel is de cravate is het opschrift 'Uruzgan 2007' verwerkt die in 2022 is uitgereikt. Met de opname van deze cravate in het vaandel wordt een belangrijk onderdeel van de regimentsgeschiedenis zichtbaar voortgezet. Inmiddels zijn op 8 mei 2026 de eerste Limburgse Jagers op dit nieuwe vaandel beëdigd. Nog velen honderden zullen de komende 15-20 jaar volgen.

De Landmacht heeft sinds eind 2025 een nieuwe onderscheiding voor op het DT: de Draagspeld Regiments- of Korpswaardering. Deze nieuwe onderscheiding is

voor elk Korps- of Regiment gekoppeld aan de hoogste waardering van de eenheid. Voor 42BLJ is de Generaal De Kruif Legpenning: de hoogste waardering die C-42BLJ kan uitreiken aan de Limburgse Jager die gedurende langere tijd uitstekend functioneert en hiervoor al diverse waarderingen heeft ontvangen en/of aan personeel dat een exceptionele prestatie heeft geleverd waarbij hij of zij het bataljon op een positieve manier heeft vertegenwoordigd en/of uitgedragen. En dat geldt zeker voor Majoor Rogér Vugts die Legpenning nr. 001 persoonlijk uit handen van Generaal de Kruif ontving op 08 mei 2026.

Tegelijkertijd waren delegaties van het Regiment Limburgse Jagers in mei en juni dit jaar als vanouds betrokken bij de vele verschillende herdenkingen in de provincies Brabant, Limburg, Gelderland en Zuid-Holland. Ook in het defilé en op het Malieveld tijdens Veteranendag 2026 waren we als Regiment zichtbaar. Bij al die activiteiten kunnen we niet zonder inzet van vrijwilligers en het bestuur van RLJ. Grote dank daarvoor!

Anderhalf jaar staan wij inmiddels met onze enablers op 10 dagen Notice To Move. Een veeleisende opdracht die die we de komende jaren nog zullen hebben en die van ons allen vakmanschap, fysieke en mentale veerkracht, leiderschap en een innovatieve combat mindset

eist. Dat trinden we tijdens de grootste, 4 weken durende landmachtoefening in 20 jaar: Fighter Lion. En dat 42BG hard kan knokken als de beste, ook met laatste innovaties en experimenten, brachten landelijke en regionale media uitgebreid in beeld.

Limburgse Jagers, we sluiten de hectiek van de eerste helft van 2026 af met een gecombineerde Familiedag, Regimentsjaardag en reünie op 15 juli op onze thuisbasis. Daarna is het vooral belangrijk te genieten van het zomerverlof, samen met jullie thuisfront. Want zij hielden het thuis draaiende, terwijl wij dienden.

Voor elkaar, altijd!

EEN NIEUW VAANDEL VOOR HET REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Tekst | Luitenant-kolonel Marcel Kerstens,
Commandant 42 Pantserinfanteriebataljon en Regiment Limburgse Jagers

Op 8 oktober 1951 werd in Amersfoort het eerste vaandel van het Regiment uitgereikt door Koningin Juliana aan de eerste Regimentscommandant, Luitenant-kolonel Antoni. Bij de uitreiking was het voltallig eerste parate bataljon, het 322e Bataljon Limburgse Jagers uit Nunspeet, aanwezig.

Bijna 75 jaar na deze eerste Vaandeluitreiking is met trots op 8 april 2026 in onze Historische Collectie het nieuwe, inmiddels vijfde, vaandeldoek van het Regiment Limburgse Jagers in ontvangst genomen. In dit vaandel is de cravate verwerkt die in 2022, tijdens Veteranendag, door Zijne Majesteit de Koning Willem-Alexander is uitgereikt. Deze strik-vormige onderscheiding draagt het opschrift 'Uruzgan 2007' en verwijst naar de wapenfeiten tijdens de inzet van onze Limburgse Jagers in Afghanistan. Met de opname van deze cravate in het vaandel wordt een belangrijk onderdeel van de regimentsgeschiedenis zichtbaar voortgezet.

Vroeger voerden infanterieregimenten een vaandel als duidelijk herkenningspunt op het slagveld waar de commandant was om zijn troepen aan te voeren. Inmiddels is de waarde symbolisch: het vaandel is het symbool van de verbondenheid, saamhorigheid en de tradities van het Regiment Limburgse Jagers.

Ook het nieuwe vaandel drukt met haar oranje kleur de verbondenheid van de eenheid met de Nederlandse staat uit. Dat geldt ook voor de initiaal van de vorst(in) die het vaandel oorspronkelijk heeft verleend: bij ons is dat de 'J' van toenmalig Koningin Juliana. Daarboven is de koninklijke kroon en de naam van het Regiment Limburgse Jagers geborduurd. Verder staan op het vaandel de vaandelopschriften, als herinnering aan belangrijke en dappere krijgsverrichtingen waarin het Regiment zich heeft onderscheiden van andere eenheden. Ook is het oprichtingsjaar van het stamregiment van Kolonel Phaff opgenomen: 1813. De krijgsverrichtingen die erop zijn vermeld:

- Quatre-Bras en Waterloo 1815
- Tiendaagse Veldtocht 1830
- Citadel van Antwerpen 1832
- Roermond, Venlo en Zutphen 1940
- West en Midden Java, Noord Sumatra 1946-1949
- Uruzgan 2007

Het nieuwe vaandel wordt gebruikt tijdens de openbare beëdigingsplechtigheden van het parate onderdeel 42PAINFBAT RLJ. Inmiddels zijn op 8 mei 2026 de eerste Limburgse Jagers op dit nieuwe vaandel beëdigd. Nog velen honderden zullen de komende 15-20 jaar volgen.

Voor meer achtergrondinformatie over de ceremonie en actuele data van beëdigingen kun je terecht op. Het nieuws en foto's rondom de onthulling en de laatste beëdiging zijn ook te vinden op de website van het Regiment Limburgse Jagers en via de Regiment Limburgse Jagers Facebook-pagina.

GENERAAL DE KRUIF LEGPENNING VOOR MAJOOR ROGÉR VUGTS

Tekst | Luitenant-kolonel Marcel Kerstens,
Commandant 42 Pantserinfanteriebataljon en Regiment Limburgse Jagers

De Landmacht heeft sinds eind 2025 een nieuwe onderscheiding voor op het DT: de Draagspeld Regiments- of Korpswaardering. Deze draagspeld is rond, zwart met een gouden rand, met in het midden de goudkleurige kop van het Vaandel.

Deze nieuwe onderscheiding is voor elk Korps- of Regiment gekoppeld aan de hoogste waardering van de eenheid. Voor 42BLJ is dat een nieuwe legpenning die we qua naam hebben mogen koppelen aan een bekende veldheer en oud-bataljonscommandant der Limburgse Jagers: LGen Mart De Kruif.

De Legpenning is een fantastisch ontwerp van onze fotograaf Sgt.1 Tom Dijkmans. De penning is koperkleurig geworden, draagt op de voorzijde ons embleem en op de achterzijde het portret, de naam, en de handtekening van Generaal De Kruif. En uiteraard een uniek nummer. Omdat hij vanaf nu deel uitmaakt van onze tradities, zal Legpenning nr. 000 vanaf vandaag te zien zijn bij onze

Historische Collectie. 42BLJ schenkt Legpenning nr. 042 aan de naamgever van de Legpenning. Niet als onderscheiding, maar als dank voor het mogen blijven verbinden van uw naam aan onze hoogste waardering van de eenheid. En dat voorkomt direct ook een jacht op het meest gewilde nummer,

nr. 042, in de reeks. De namen van de houders van de Generaal de Kruif Legpenning worden met koperen plaatjes vereeuwigd op het Legpenning Ereboard in ons Heimbe-
trieb.

De Generaal De Kruif Legpenning is dus de hoogste waardering die C-42BLJ kan uitreiken aan de Limburgse Jager die gedurende langere tijd uitstekend functioneert en hiervoor al diverse waarderingen heeft ontvangen en/of aan personeel dat een exceptionele prestatie heeft geleverd waarbij hij of zij het bataljon op een positieve manier heeft vertegenwoordigd en/of uitgedragen. En dat geldt zeker voor Majoor Rogér Vugts die Legpenning nr. 001 persoonlijk uit handen van Generaal de Kruif ontving op 08 mei 2026.

Majoor Roger Vugts dient al 25 jaar bij Defensie. Van die 25 jaar diende hij 10 jaar in 3 zware functies bij 42BLJ: eerst als Battle Captain, vervolgens als CC en ten slotte als Hoofd Sie S3. Functies waarin de druk om te presteren constant hoog is. En in alle 3 deze functies excelleerde en onderscheidde hij zich als mens, militair, officier en als Limburgse Jager. Majoor Vugts is qua inzet, houding en competenties een voorbeeld voor ons Limburgse Jagers en legt de lat voor Legpenning nr. 002 heel hoog.

SOB 1

Tekst | SGT1 Robin Bakhuis

Vanaf januari 2026 zitten wij met onze compagnie in het basis X traject. Na de nodige praktijk oefen dagen met blanks waarbij de focus lag op het voetoptreden niv 2 en de reactie op vijandelijk vuur was het tijd voor SOB 1. De endstate van deze 2 weken oefening moest zijn dat alle groepen binnen de compagnie niv 2 zouden zijn gevalideerd.

Voor veel van de jongens was het de eerste keer dat ze mee gingen op SOB, de eerste runs over de banen stonden dan ook vooral in het teken van de reactie vijandelijk vuur, met andere woorden, ontplooiën, voorwaarts en achterwaarts springen en dit alles in groepsverband.

Hier kwamen de jongens er al snel achter dat dit weer een stap verder is dan wat ze gewent waren tijdens de POD's. vooral het overzicht bewaren, tijdens het springen en de chaos om hun heen, vonden de meeste wat lastiger. Ook de manier van communiceren vonden de nieuwe limburgse jagers wat lastiger. Waar ze in Oirschot goed te verstaan waren met het oefenen met blanks, was dit met scherpe munitie waarbij doelen op onverwachte momenten opkwamen toch een ander verhaal, de doelen moesten bevuurd worden.

De variatie in schietbanen boden een goede balans in moeilijkheidsgraad, van banen met enkele bomen en vooral veel heide "het welbekende biljardlaken" naar banen met dicht beboste gebieden, kanaliserende terreindelen gevolgd door open vlaktes waarbij je aan de overzijde een opstelling moest betrekken. Dit vroeg veel van de

D-Cie om een tactisch scenario uit te voeren. Hierbij moesten zij een SPIKE opstelling betrekken en werd er een spikeschot gelost. Dit was een mooie ervaring omdat het niet vanzelfsprekend is dat je daadwerkelijk een spikeschot mag afvuren.

Naast het harde werken op de schietbaan was er ook ruimte voor saamhorigheid en ontspanning. De groepsbinding werd sterker, en het weekendje Hamburg heeft mooie herinneringen achtergelaten. Het zorgde voor balans en versterkte de onderlinge band.

Al met al was het niet alleen een waardevolle training, maar ook een periode waarin we als groep naar een hoger niveau zijn gegroeid.

onderlinge communicatie en aansturing vanaf de gpc / plava. Hierin was het van belang dat de enkele vent zijn taak begreep en mee dacht op niveau 2. Weet wat er om je heen gebeurt en speel in op de bewegingen van de kerels om je heen. Tijdens de wat moeilijkere banen en de constante veranderingen in het gevecht waarbij er verschillende manoeuvres uitgevoerd moesten worden merkte je echt dat de kerels beter op elkaar ingespeeld raakte.

De tweede week van SOB was elke groep van de compagnie gevalideerd. Nu werd het

tijd voor het echte werk, de verzwaren werden tijdens de scenario's op een onverwacht moment er in gegooit. Gewonden drill, tijdsdruk en in een split second moesten beslissen wat voor manoeuvres je gaat toepassen. Dit was alleen mogelijk wanneer de enkele vent wist wat er van hem of haar verwacht werd en dat die het grote plaatje begreep en ik ben trots op wat ze daar lieten zien. In een korte periode zo'n groei laten zien maakt, dat maakt je ook trots.

Ook kreeg de bravo groep van ons peloton een mooie kans om aan te sluiten bij de

HERDENKINGSREIS LIMBURGSE JAGERS DELANO MINTEN

Tekst | ELNT L Struijk

In het kader voor elkaar altijd is het Bravo Bulldog team op 9 en 10 april afgereisd naar Guz voor de herdenkingsreis ter nagedachtenis aan de vorig jaar overleden Limburgse Jager Delano Minten. Ter ondersteuning aan zijn familie en ondersteund door BC Luitenant-Kolonel Kerstens en Brig. Generaal Kooij.

Na het overlijden van Delano tijdens de oefening Bastion Lion vorig jaar april, maakte wij in samenspraak met onze Duitse collega's al snel de afspraak dat hier volgend jaar bij stilgestaan moest worden. Trainingscentrum Guz in de vorm van een locatie en de basis van een monument. De familie de Jager voor de invulling en de ondersteuning voor zijn familie. In Guz is met dat oogmerk hard gewerkt om een prachtige zwerfkei te vinden in het oefenterrein om op de locatie van het ongeval het monument te kunnen creëren. Collega's zijn daarna vanuit Nederland aan de slag gegaan om het monument zijn facetten te geven die staan voor het respect, uitstraling en tijdloosheid die hierbij past. Het eindresultaat een kei die zowel past in het terrein als er uitspringt op die locatie. Dit samen met een plaquette van brons ter nagedachtenis aan Delano en een omheining gevuld met maaskeien, verwijzend aan zijn afkomst en ons regiment, gedeeltelijk beschreven door familie, vrienden en collega's met hun boodschap aan hem.

De herdenkingsreis stond in het teken van herdenken, eer betonen en verbroedering

van het team die door het jaar heen verspreid optreden binnen het bataljon. Met infanteristen, genisten, verzorgende en ondersteuning, maar vooral met mensen die verbonden zijn met/in het team van de Bravo Bulldogs van BALN 2025 reisden wij af richting Planken. Hier was de eerste dag vooral de ruimte voor de verbintenis en het weerzien met elkaar en de omgeving waar ieder zijn momenten had gehad vorig jaar april. Fijn is niet het juiste woord, maar ruimte voor emotie en verbroedering doet goed en zelfs het weer zat mee. De dag van de herdenking was het echter ijsig koud en begon het zelfs in de straten van het oefendorp even te hagelen. Het was dan ook geen gezellige reden die ons weer samen had gebracht in Guz op deze vrijdag 10 april. Echter was het belang en de aandacht die eenieder in dit proces nodig heeft de kracht van dit moment.

Met ruimte voor een woord door de huidige en destijds leidende commandanten van dit team gevolgd door de GV was dit compleet, beknopt en passend. De betrokkenheid van een Brigade en Bataljon in de vorm van commandanten en adjudanten is hartverwarmend en bemoedigende hoe moeilijk ook voor thuisfront en eenheden.

Rouw is een proces wat voor iedereen anders wordt beleefd en vooral impact heeft op een hechte club collega's die aanvoelt als familie. Daarnaast is duidelijk dat een thuisfront dichter met dit werk in aanmerking komt dan in welk ander werkveld dan ook. Het brengt ons samen met mensen die je nooit eerder gekend hebt, maar waar je mee kan lezen en schrijven na de eerste 24 uur in het veld. Daar zo samen aan de rand van een oefendorp in Duitsland waar het geluid van de Leopards, Fuchs en Marders niet klonk, maar alleen het getijl van een vogel in het bosje naast het monument. Stil in gedachten, maar samen in gesprek waar nodig.

Een eregroet samen bij het monument voor jouw Limburgse Jager Delano.

Voor elkaar, altijd!

HOE GAAT HET MET ONZE JAGERS?

Tekst | "Broodje" (Patrick)

Jullie hebben inmiddels al meerdere Jagers en oud-Jagers voorbij zien komen in deze rubriek. Vandaag nemen we een 'Gans' onder de loep die zijn (beginnende) creativiteit binnen het Bataljon ontdekte en daar later zijn werk en missie van heeft gemaakt.

Net als bij veel andere 50-plussers, was de dienstplicht nog aan de orde van de dag. Opgekomen in/bij 45 Painfbat (destijds in Steenwijk, Regiment van Heutsz), koos ik het vrijwillige pad van mijn eerste uitzending naar Bosnië, ik was toen 19 jaar oud. Niet zozeer de uitzending alleen, maar meer het Defensiewerk, bepaalde de wens om te kiezen voor een 'loopbaan' binnen de Infanterie. En dus werd Steenwijk wederom het speelveld van de opleiding, alvorens ik paraat kwam in Seedorf. Als Boordschutter meteen omgeschoold van het 25 mm Oerlikon boordkanon naar een functie van .50 schutter op de (maagdelijk witte) Dutchbat UNPROFOR-YPR. Wederom voorbereid en uitgezonden richting Bosnië (Dutchbat IV, onder Majoor Engbersen die de A-coy leiding gaf in Si min Han). Neus in de boter: tijdens en na de val van de enclave in Srebrenica dienden we de 'eerste BBT-contracten uit met veel motivatie en bezieling). Maar toch wel erg blij dat we gingen schakelen naar het groene infanteriewerk'.

Heraclesvlucht, Bosnië - 1995

Direct bij terugkeer in Seedorf werd ik gevraagd om Plaatsvervangend Groepscommandant te worden op het voertuig van onze enige onderofficier binnen het peloton, en dus was het de roeping die aangaf om ook onder de SFOR/NATO vlag nog een 3e uitzending te draaien in Bosnië. Binnen het 2e Peloton nog een poos kunnen opereren als Groepscommandant, maar in afwachting van de opleiding van Onderofficier was onze zoon destijds geboren en gingen de geruchten dat BLJ op de lijst stond voor Kosovo: ik vond het welletjes geweest, ook zonder uitzendingen vereiste de Seedorfse periode best wat van het thuishonk en besloot ik om Defensie te verlaten. Ik startte mijn eigen bedrijf (in Grafische Vormgeving / Webdesign) en maak nu een sprong naar 2020: Covid periode: what the fuck? Mijn overbuurjongen uit de wijk zit thuis als militair, lekker te 'thuiswerken' (not!) en dus wil hij wat bedrukte shirtjes bestellen voor de boys van het 17e (tegenwoordig: de burens in Oirschot, again: what the fuck?).

Oud-collega en YPR chauffeur (laten we hem 'Berkie' noemen) wil ook graag een shirt voor zijn deelname aan de NL Veteranendag. Gelijktijdig had ik een dude die niet zo'n ster bleek in betalen van

zijn bestellingen. Dus ik zet een webshop op, overweeg nog kort om iets met de term 'Gans' te gaan doen, maar ik ga toch overstag met de definitieve naam Gorilla-Shop. Vanuit het bekende nest van BLJ als achtergrond, ontwerp en realiseer ik de eerste serie BLJ-producten en later bouw ik dit uit naar andere infanterie-eenheden, veteranenproducten en melden ook de eerste Defensie-eenheden zich met opdrachten. Inmiddels ben ik deelnemer tijdens de NL Veteranendag, Bevrijdingsdag in Wageningen én de jaarlijkse Mariniersdag. De webshop kent vandaag de dag c.a. 450 T-shirt designs / 150 patch designs / 50 Coin designs / Sieraden / Spelden / Caps / Vlaggen / Tokens etc..

Weer een sprongetje naar zomer 2025:

Door mijn werk kom ik veelvuldig in contact met veteranen en oud-strijders, maar (dus) ook met mannen en vrouwen die de diagnose PTSS hebben. Ik hoor schrijnende verhalen, soms moeten er zware gevechten geleverd worden, dat is wat hen wel typeert. Maar ook: strijders met het hart op de juiste plek, ik ken eigenlijk geen mannen en vrouwen met PTSS die ook niet iets maatschappelijks doen. Wel is het helaas zo, dat voornamelijk buiten Defensie er nog veel onbegrip heerst met betrekking tot dit thema. Ergens in het hoofd klinkt een stem: "waarom doe je daar niets mee dan?". En dus maak ik een ontwerp voor 3 PTSS Patches en 1 PTSS Coin, die allen (mede) als doel hebben om ze te doneren aan voornamelijk instellingen en initiatieven die 'iets' doen met de behandeling van- of informatiever-schaffing over PTSS. Aan de oud-collega's van Frank Janssens (C-Cie, overleden 1995 in Vogelsang) mocht ik een aantal coins doneren. Jaarlijks onderhouden zij zijn herdenkingsmonument, ware helden in mijn ogen. Ook bij politiebureau's, brandweerkazernes en ambulanceposten heb ik PTSS coins gedoneerd en tijdens zo'n moment krijg je hun ervaringen te horen die zij hebben met collega's die momenteel niet op de werkvloer staan, of die zelfs inmiddels niet meer onder ons zijn omdat de last van het leven hen te zwaar is geworden.

Graag sluit ik af met het oude credo van het Regiment:

"Voor elkaar, altijd!"

Veteranengroet,
"Broodje" (Patrick)

KAPITEIN M.L.M. (MIKE) REIJNDERS

Mijn naam is Mike Reijnders, geboren en getogen in Roermond en woonachtig in Sittard samen met mijn vriendin Isa. Op het moment dat dit artikel verschijnt, heb ik de eer gekregen om het commando over de Alfa 'Ganzen' Compagnie van 42 Bataljon Limburgse Jagers te mogen voeren. Een verantwoordelijkheid waar ik met veel trots en enthousiasme naar uitkijk. In mijn ogen is compagniescommandant de mooiste functie binnen de infanterie: leidinggeven aan een hechte groep professionals en samen werken aan gereedheid, inzetbaarheid en succes.

Mijn loopbaan bij Defensie begon op 11 augustus 2014 aan de Koninklijke Militaire Academie in Breda. Na de Vak Technische Opleiding Infanterie werd ik geplaatst als pelotonscommandant bij 17C, eenheid 4 van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Vervolgens vervulde ik de functie van pelotonscommandant Anti-Tank bij 17D, eenheid 8, waar ik onder andere een rotatie van Operatie INTERFLEX in het Verenigd Koninkrijk uitvoerde.

Na zeven maanden kreeg ik de kans om als Kapitein Operatiën binnen de bataljonsstaf van 42 Bataljon Limburgse Jagers aan de slag te gaan. Een functie waarin ik drie jaar lang veel heb geleerd over planning, gereedstelling en operaties. Tijdens deze periode werkte ik ook drie maanden op het hoofdkwartier van Operatie INTERFLEX binnen de G7-sectie. Hier was ik verantwoordelijk voor het verzamelen, analyseren en verwerken van *Lessons Learned* en het aanpassen van de trainingen aan de Oekraïense behoeften. Deze periode heeft mij veel geleerd over internationale samenwerking, adaptief optreden en het belang van continu leren en verbeteren.

Als commandant van de Alfa 'Ganzen' Compagnie sta ik voor drie kernwaarden: **Vechten, Verbinden en Vertrouwen**. Wij trainen om te kunnen vechten, maar doen dat niet voor onszelf. We doen dat voor elkaar. Zoals het credo van 42BLJ luidt: "Voor elkaar, altijd!" Om voor elkaar te kunnen vechten, moeten we elkaar vertrouwen. Door samen te trainen, uitdagingen aan te gaan en successen te delen, bouwen we aan een sterke en hechte compagnie die klaarstaat wanneer er een beroep op ons wordt gedaan.

Graag wil ik Kapitein Tom Richter bedanken voor de wijze waarop hij de compagnie aan mij overdraagt. Hij laat een professionele, betrokken en sterke compagnie achter waarop ik met vertrouwen kan voortbouwen.

Naast mijn werk ben ik een echte Limburger die waarde hecht aan familie, vrienden en gezelligheid. Ik heb één zus en ben trotse oom van een nichtje van drie jaar oud. In mijn vrije tijd sport ik graag, speel ik een potje poker en ben ik regelmatig te vinden in een goede cocktailbar. Daarnaast werk ik in de avonduren graag aan mijn ondernemingen. Ik realiseer mij echter dat de functie van compagniescommandant veel tijd en energie vraagt. Dat betekent dat er minder ruimte zal zijn voor andere bezigheden, maar die keuze maak ik met volle overtuiging. Ik kijk ernaar uit om samen met de mannen en vrouwen van de Alfa 'Ganzen' Compagnie verder te bouwen aan ons vakmanschap, onze verbondenheid en onze inzetbaarheid.

Voor elkaar, altijd!

FEARLESS FIGHTER (THE EXERCISE FORMERLY KNOWN AS BASIC BLJ)

Tekst | LJL Dylan & Bart

Fearless Fighter is een competitieve oefening op niveau 1 en 2, waarbij groepen vanuit alle compagnieën binnen het bataljon deelnemen en strijden om de eerste plek. Vanuit Eenheid 6 van de Alfa-compagnie deden twee samengestelde groepen mee aan de oefening. Dylan en Bart zaten ieder in een andere groep en vertellen hoe zij deze oefening hebben beleefd.

Dylan & Bart

Toen wij hoorden dat er een grote strijd tussen de eenheden binnen het bataljon zou plaatsvinden, gingen onze voorbereidingen in volle gang. Wij wisten niet precies wat we konden verwachten, waardoor wij alle vaardigheden moesten trainen en onze kennis over het regiment moesten bijspijkeren. Dit deden wij door middel van speedmarsen, kako-lopen en diverse beroepsgerichte lessen. Dit alles om een beter eindresultaat te behalen en ons als eenheid sterker te maken.

Dylan

Toen de oefening eenmaal van start ging, was de eerste opdracht schieten, waarbij één iemand van het team op diverse afstanden moest schieten. Mijn team had geluk met een Sierra die deze opdracht op zich nam. De rest van het personeel, waaronder ikzelf, hield zich bezig met

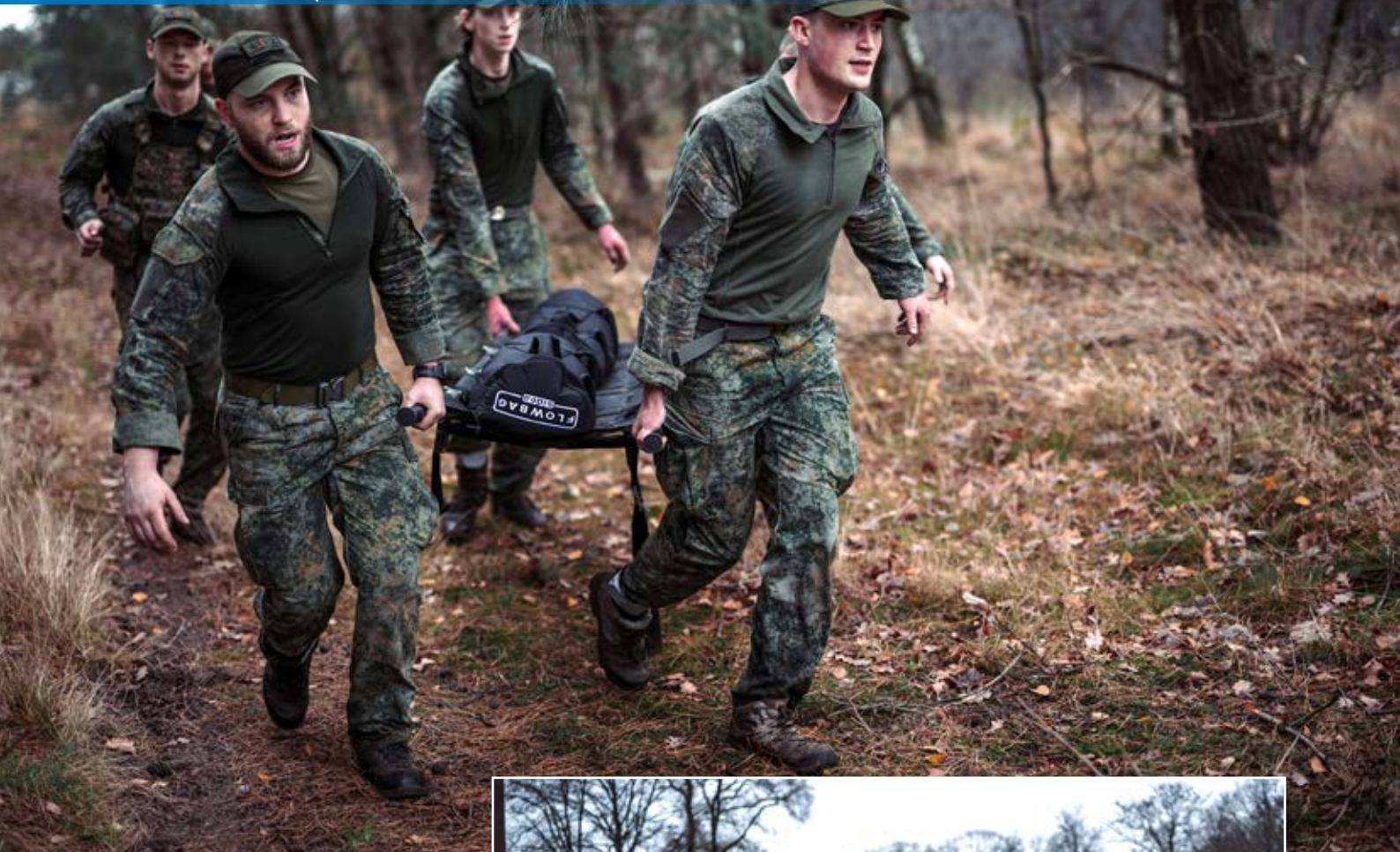
het plotten van de route die wij diezelfde avond moesten lopen. Ook hebben wij die middag handgranaten gegooid, waarbij een teamgenoot het vaardigheidsembleem granaatwerpen heeft behaald. Na het handgranaatwerpen hebben wij een speedmars gelopen in de stromende regen; de toon was gezet. Aansluitend zijn wij direct gaan lopen naar de eerste locatie waar wij konden inliggen.

Onze tijd van inliggen was onbekend. Na een half uur inliggen was het alweer zover om te beginnen aan de route. Ik was de man met de kaart, dus ik liep voorop. De route begon erg soepel, maar na de open vlakte van de Oirschotse Heide hadden we al een marsrust nodig. Na de marsrust liepen wij vol moed weer verder. Na 6 à 7 kilometer kreeg een teamgenoot last van zijn enkel, waardoor hij helemaal scheef liep en niet meer verder kon. Hierdoor moest hij

worden afgevoerd en bleven er nog maar vier man over. De eis was om met minimaal zes man over de finish te komen, maar dat hield ons niet tegen om alles te geven en er het beste uit te halen. Wij liepen moeizaam door tot het eindpunt, dat voor ons niet geheel duidelijk was.

“Er zou een grote strijd tussen de eenheden plaatsvinden.”

Toen wij aankwamen, was iedereen inmiddels al gewekt. Er waren collega's die ons hielpen met het uitleggen van onze slaapzakken, waardoor wij iets meer slaap konden pakken. Na een half uur werden wij alweer gewekt en konden wij de spullen opnieuw opruimen. Na even snel iets naar binnen gewerkt te hebben, was het alweer tijd om door te gaan naar de volgende opdracht. De brancardrace van 3 kilometer stond op ons te wachten. Met vier man sterk begonnen wij aan de race. Hierdoor werd het niet lichter, maar we hebben toch een goede tijd neergezet. >>

Na een korte koffiepauze moesten wij alweer door naar het onderdeel waarne-
men. Daarna moesten wij ons bewijzen bij
het vuur maken, waarbij je door middel van
een zelfgemaakt vuur een emmer water aan
de kook moest brengen. Tussen de onder-
delen door moesten wederom de coördi-
naten worden ingeplot voor de volgende
route.

“Als afsluiter een barbecue, een frietkraam en een DJ.”

Gelukkig konden wij dit keer op tijd begin-
nen met lopen. De route was ongeveer
8 kilometer. Toen wij aankwamen bij het
EPT, konden wij direct HPG'en, eten en
inliggen. Na een goede nachtrust begonnen
wij aan de volgende onderdelen: object-
verkenning, het opmaken van een call for
fire, het betrekken van een opstelling en
matherk. Dit waren onze laatste onderdelen
van oefening Fearless Fighter.

Hierna begon de terug verplaatsing naar
de kazerne en konden wij ons uiteindelijk

klaarmaken voor het feest als afsluiter van
de oefening. Er was een barbecue, een friet-
kraam en een DJ. Uiteraard was het gezellig
en was er genoeg bier - altijd belangrijk.

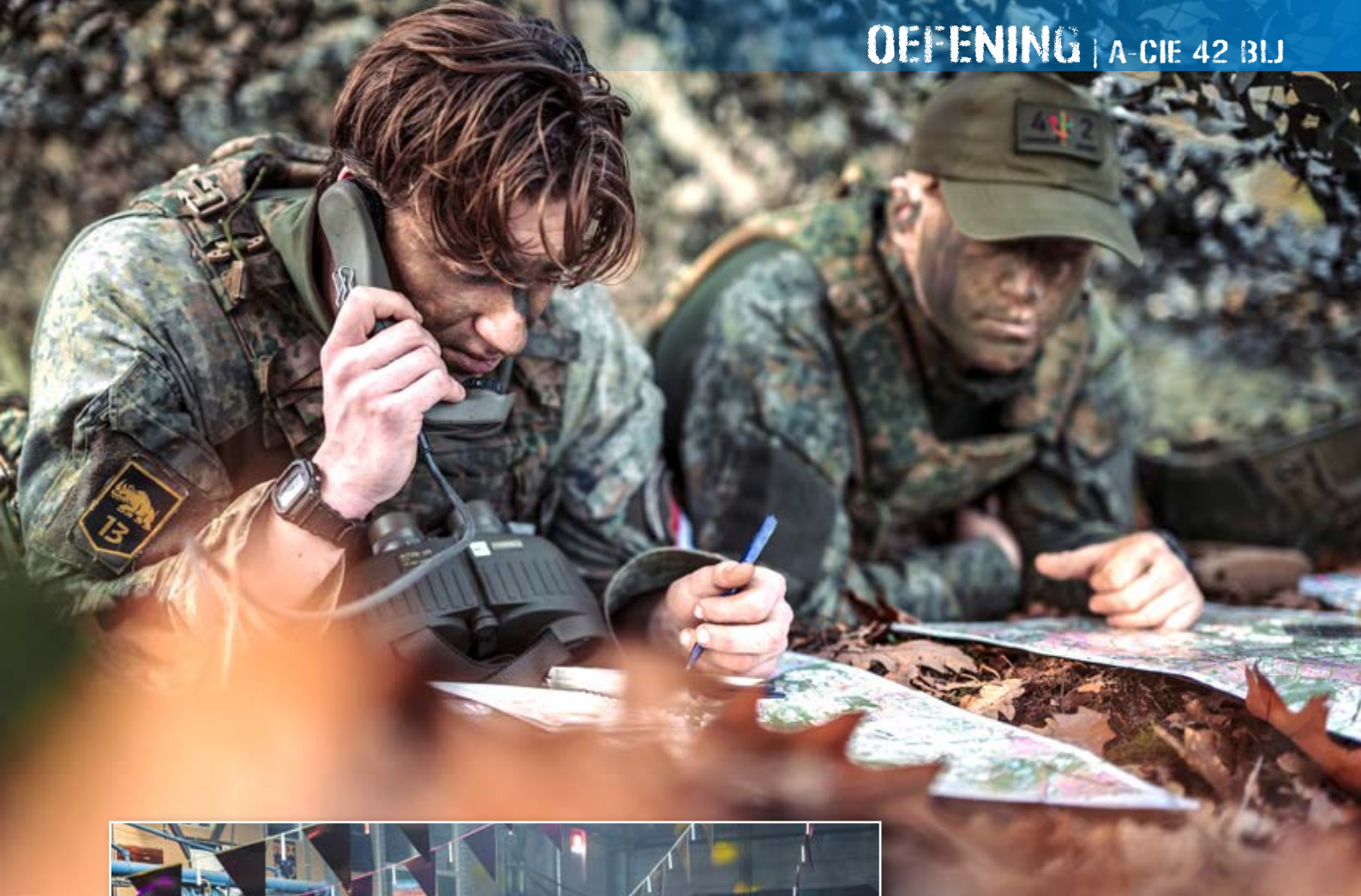
Bart

Ik was verantwoordelijk voor de route,
waarbij ik hulp kreeg van een aantal team-
genoten. Diezelfde middag moesten wij
ook een opdracht uitvoeren over de regi-
mentsgeschiedenis, voertuigherkenning en
een oefening met CBRN, waarbij ik er weer
achter kwam hoe vervelend die CS-tablet-
ten zijn.

Wij lagen op dezelfde plek als Dylan en
mochten om 02:00 beginnen aan onze
route van 17,2 kilometer langs Wintelre.
Onderweg kwamen wij andere groepen
tegen die er erg sip uitzagen. Gelukkig
waren dit geen groepen van de A-Cie.
Toen wij uiteindelijk, via de toeristische
route, ruim 18 kilometer later op locatie
aankwamen, mochten we weer ons bedje
opmaken.

Wij werden rond de tijd dat Dylan aan-
kwam gewekt met het verboden woord
'reveille'; de toon was wederom gezet.

De dag begon met het betrekken van een opstelling, waarbij wij een ARK moesten invullen met een zicht van slechts 10 meter. Daardoor was het lastig om deze goed in te vullen. Daarna gingen wij door naar een call for fire, die door twee teamgenoten van de Argus werd opgepakt.

Wij waren ons aan het voorbereiden op de aankomende route van 12 kilometer naar het kamp van de A-Cie, wat goed was voor het moreel. De route viel voor sommigen toch zwaarder dan verwacht, waarbij vooral de laatste kilometer zwaar was;

daar hebben wij een half uur over gedaan. Wij waren blij dat wij met de hele groep op de slaapplek aankwamen, waar wij ongeveer vijf uur slaap konden pakken. Dat was wel even nodig na de afgelopen nachten.

Vrijwel direct na het wakken moesten wij door naar de brancardrace. Wij waren net van start gegaan toen het ondenkbare gebeurde: de brancard brak eerder af dan wij. Na kort overleg met de scheidsrechter mochten wij het gewicht los meenemen, waardoor wij een van de snelste tijden van de dag hadden.

Bij de waarnemingsbaan stonden onze eigen luitenant en OPC, dus die opdracht ging erg goed. Daarna gingen wij door naar het onderdeel vuur maken. Hier hebben wij veel plezier gehad en met een beetje geluk hadden wij als eerste het water aan de kook.

Daarna gingen wij weer verder verplaatsen. De verplaatsing viel mee en ging ons goed af. Na 9 kilometer konden wij weer inliggen.

Met het ontbijt net achter de kiezen gingen wij weer lopen voor de laatste verplaatsing naar de kazerne. Hier gingen wij handgranaten gooien, wat prima te doen was. Vervolgens hadden wij nog een speedmars, en die was erg taai. Dit was het laatste onderdeel van de week.

IN BEELD

Tijdens oefening Fighter Lion vormden wij als Limburgse Jagers, als 42 Battlegroup, het speerpunt van de territoriale verdediging. Als eerste eenheid ter plaatse richtten wij onder hoge tijdsdruk onze verdediging in en boden wij weerstand aan de vijand. Door standvastig optreden ontwrichtten en blokken wij de vijandelijke opmars en creëerden wij de benodigde tijd voor het verdere verloop van de operatie. Na succesvolle uitvoering van onze opdracht werden wij doorgeschreden door 44 Battlegroup, die daarmee de verantwoordelijkheid voor het gebied overnam en de opdracht voortzette.

DRONEGROEP A-COMPAGNIE (ARGUS) DEMONSTREERT CAPACITEITEN

Mijn naam is Tim en ik ben werkzaam binnen de UAS-groep van 42 BLJ Alfa-compagnie, beter bekend als de Argus Groep. Binnen onze groep werken wij dagelijks met verschillende dronesystemen om de compagnie te ondersteunen in het moderne gevecht.

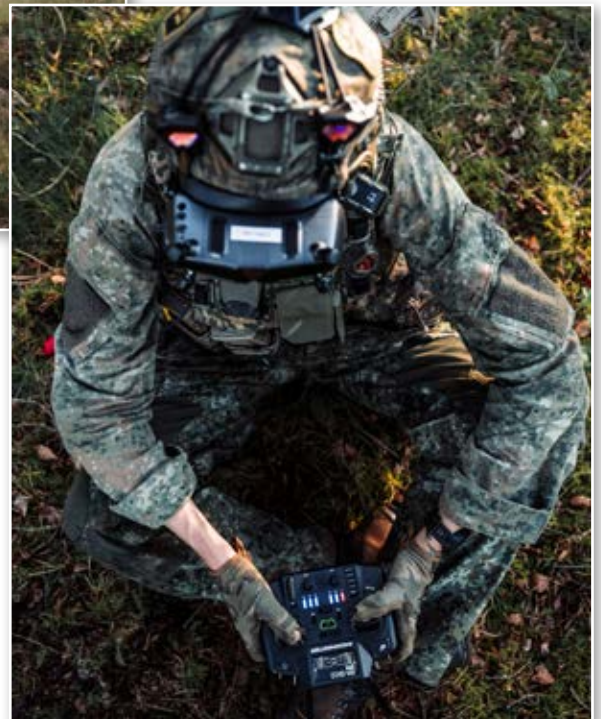
De Argus Groep beschikt over drie verschillende systemen: een ISR-drone voor observatie en verkenning, een dropdrone voor het afleveren van ladingen en een FPV-drone voor snelle en directe inzet. Met deze middelen voorzien wij de compagnie van informatie en situational awareness binnen het Area of Operations. Daarnaast beschikken wij over de mogelijkheid om offensieve effecten te creëren met zowel de dropdrone als het FPV-systeem.

Recent zijn wij met de groep afgereisd naar Hammelburg voor een internationale demonstratie. Tijdens deze oefening kregen diverse commandanten uit Duitsland, Frankrijk, Amerika en Nederland de kans om kennis te maken met de mogelijkheden van drone- en counterdrone-optreden binnen het moderne gevecht.

De oefening duurde in totaal twee weken. De eerste week stond volledig in het teken van voorbereiding, testen en het verfijnen van scenario's. In de tweede week was het tijd voor de daadwerkelijke demonstraties. Tijdens deze "showtime" hebben wij alle systemen in een realistisch scenario kunnen inzetten. Zo werd met de ISR-capaciteit vijandelijke activiteit opgespoord, liet de dropdrone haar mogelijkheden zien en demonstreerden de FPV-drones hun snelheid, wendbaarheid en slagkracht tijdens een strike-scenario.

Volgens de Argus Groep was de demonstratie een groot succes. De samenwerking binnen het team verliep sterk en de reacties van de aanwezige commandanten waren zeer positief. De demonstratie liet duidelijk zien welke rol drones tegenwoordig spelen op het moderne slagveld en welke meerwaarde zij bieden op het gebied van informatievergaring, handelingssnelheid en operationele effectiviteit.

VAANDELOPSCHRIFT WEST-EN MIDDEN JAVA 1946-1949

Tekst | Nico Vroom

Hoe komt ons Regiment aan het genoemde opschrift op haar vaandel, waar ten tijde het regiment in die periode nog niet bestond? En hoezo Java. Daarvoor moeten we terug gaan in de jaren kort na het beëindigen van de Tweede Wereldoorlog in 1945. Ons land was bevrijd van het Duitse NAZI regime, maar de zgn Overzeese gebiedsdelen, de Indische Archipel, waar we al 350 jaar over heersten niet. Japan had in 1942 grote delen daarvan bezet. In augustus 1945 capituleerde Japan na de inzet van twee atombommen op Hiroshima en Nagasaki. Opdat moment kwam in de bezette delen van onze "kolonie" ook feitelijk een einde aan het gezag van de Japanners. Een gezagsvacuüm ontstond.

Uitroepen Staat Indonesië.

De capitulatie van Japan en het ineensstorten van het gezag bracht de Indische Nationalist Soekarno ertoe om op 1 augustus 1945 de onafhankelijkheid van Indonesië uit te roepen. Dat was het begin

van een roerige periode met veel geweld. Jonge mannen joegen op allen die niet Indonesisch waren, Nederlanders, Nederlands-Indische, chinezen etc. Geen gezag was er om deze zgn "pemoeda's" tegen te houden. Zelfs Inmiddels gecapituleerde Japanse soldaten trachten de genoemde groepen te beschermen. Er kwamen Brits-Indische troepen aan land, die weer enig gezag trachten te creëren. Maar dat was onvoldoende.

2-6 RI op de markt in Sittard

Nederlandse reactie

Nederland voelde zich verantwoordelijk voor haar oude kolonie, maar moest haar eigen leger nog gaan opbouwen. Al in september 1944 werden delen van Zuid Nederland bevrijd van de Duitse bezetting. Daar werden in Limburg, Brabant en Zeeland vrijwillige eenheden gevormd, die zelfs deels met Amerikanen en Canadezen meetrokken o.a Duitsland in zoals twee bataljons in Zuid Limburg 1 en 2-13 RI, Stoottroepen in Brabant en bataljon Zeeland (2-14 RI). Deze zgn Oorlog-Vrij-Willigers Bataljons (OVWBats) kwamen

na de bevrijding in mei 1945 in aanmerking om naar Nederlands-Indië te worden uitgezonden om het Nederlands gezag te herstellen. Daar ging toch enige tijd overheen.

Nederlandse inzet in de "kolonie"

De regering nam het besluit de OVW bataljons uit te zenden naar de oost. Met opleidingen in oa Engeland en later Maleisië kwamen op 2 maart 1946 het 2e bataljon van 13 RI (Limburg, Heerlen) aan land in Semarang, Midden Java. Er moest gelijk worden gevochten met de ongeregelde "Indonesische" troepen. Zij kregen snel steun van 2-6 RI (Sapato Roesak, Kapotte Schoen, Sittard), die op 12 maart debarkeerden en 1e Bat Stoottroepen. Deze eenheden creëerden snel een veilig gebied in de stad en haven. Het werd een uitvalsbasis om in Midden-Java "Orde en Rust" te bewerkstelligen. Dat was de opdracht, die de regering had meegegeven.

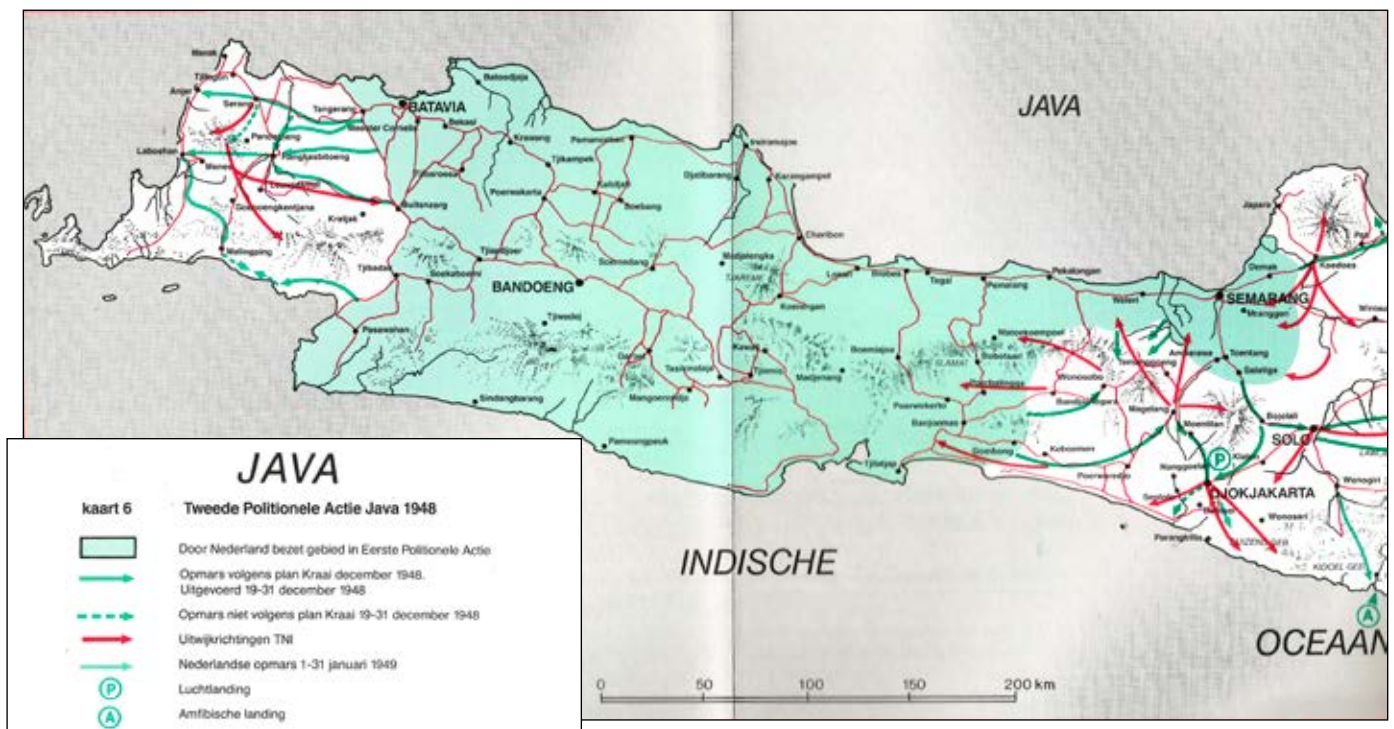
Het Margrietbataljon 1-11 RI (Overijssel) kwam gelijktijdig in Batavia (nu Jakarta) aan land en verrichtte wachttaken onder Brits commando. In de door de legerleiding in 1947 opgezette Politio-nale Actie, **operatie "PRODUCT"** breiden deze eenheden de perimeter verder uit naar het zuiden en westen van Java.

Daarbij werden ook de inmiddels aangekomen bataljons met dienstplichtigen ingezet, die een snelle opleiding hadden gekregen zoals 3-11 RI (Roermond), 3-2 RI (Nijmegen) 3-14 RI (Maas-tricht) en als deel van de 1e Divisie "7 december" naar Indië waren verscheept. Zij werden ingezet in West Java.

Nederland werd door de Verenigde Naties en Amerika "teruggefloten".

De eenheden kregen ongekende tegenstand. De nationalistische activisten vormden georganiseerde verbanden (TNI), die een guerrillastrijd aangingen. Zij doken onder, tussen de lokale bevolking, om met aanslagen, wegblokkades, bomaanslagen en hinderlagen de Nederlandse troepen te belagen. Het laatste resulteerde in vele gesneuvelden en gewonden. Toch werden vele gebieden gepacificeerd en kon het reguliere leven, met handel en landbouw weer worden opgepakt. >>

Nederland werd door de Verenigde Naties en Amerika "teruggefloten" en moest onderhandelen. Helaas is onder grote druk van de politici in Den Haag het verdrag van Linggadjati niet uitgevoerd. Dat had vele slachtoffers gescheeld en waren de troepen eerder teruggekeerd. Een tweede zgn Politionele actie, genaamd "**KRAAI**", vond plaats van 19 december tot 5 januari 1949. Dat was een grootschalig offensief van Nederland met als doel, Jogjakarta te bezetten en de leiders gevangen te nemen. Zo de inmiddels uitgeroepen Republiek Indonesië te vernietigen. Het leidde wederom tot zware internationale druk en uiteindelijk de soevereiniteitsoverdracht.

Ook aan deze zgn Politionele Actie namen vele leden van de inmiddels gearriveerde bataljons van het 2e, 6e, 11e, en 13e Regiment Infanterie deel. Daaronder ook bekende namen, de Zwarte Panters (5-6 RI) en Bokkenrijders (4-6 RI), die nu in het bataljon worden ge-

zigt. Helaas met achterlaten van 318 gesneuvelden, die rusten op de grote erevelden in Java. Waarom genaamd Politionele actie, ons land kon niet met zichzelf in oorlog zijn. In feite was het een gewapende strijd tegen de lokale bevolking, die onafhankelijkheid nastreefde.

"Maar waarom dan die vaandelopschriften?"

Maar waarom dan die vaandelopschriften? Met het terughalen van de Nederlandse militairen was de inzet een verloren zaak. De verbindingen met Indonesië werden verbroken. Vele jaren later werden contacten hersteld en kwamen "de tegenstanders" van destijds, nu hoge generaals oa Nasoetion, op bezoek in Nederland. Bij bezoek aan eenheden verbaasden zij zich, dat ondanks de hevige gevechten, er geen waardering voor de inzet van de Nederlandse troepen was uitgesproken. Redenen voor de Traditiecommissie, als nog vaandelopschriften te verlenen aan de eenheden, die destijds waren ingezet. Zo verkreeg ons Regiment als voorzetting van het 2e, 6e, 11e en 13e Regiment Infanterie deze vaandelopschriften. Ook wordt op het vaandel Noord Sumatra 1947-1949 vermeld.

WEST- EN
MIDDEN-JAVA
1946-1949

ONDEROFFICIERS- EN MANSCHAPPENDINER

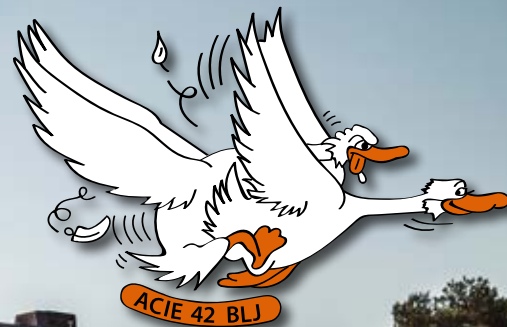
Afgelopen periode vonden zowel het onderofficiersdiner als het manschappendiner van de Limburgse jagers plaats. Hoewel het om twee afzonderlijke avonden ging, hadden beide bijeenkomsten hetzelfde doel: **samenkomen, bijpraten en werken aan de onderlinge verbondenheid binnen het bataljon.**

Voor beide avonden werd verzameld bij Hoeve 1827 Bistro de Verwennerij in Oirschot. In een gezellige setting genoten de aanwezigen van een goed verzorgd diner, een hapje en een drankje. Buiten de dagelijkse werkzaamheden en oefeningen om was er alle ruimte om met elkaar in gesprek te gaan en samen een ontspannen avond door te brengen.

Zowel tijdens het onderofficiersdiner als tijdens het manschappendiner hing er een goede sfeer. Er werd veel gelachen, bijgepraat en genoten van het samenzijn. Juist dit soort momenten zijn belangrijk voor de saamhorigheid binnen de eenheid en dragen bij aan de sterke onderlinge band waar de Limburgse jagers voor staan.

Met een goed gevoel kan worden teruggekeken op twee geslaagde avonden.

ESSENTIAL HUNTER

42 BLJ A-CIE traint op niveau 4 tijdens Essential Hunter

Tekst | Kpl1 Bakker

Tijdens de oefening Essential Hunter in Budel heeft A-Cie getraind op niveau 4. Gedurende de oefening lag de focus op defensief optreden in samenwerking met de Genie en GNK, waarbij werd opgetreden tegen de B-Cie.

We begonnen met de voorbereidingen in het gebied om ons zo goed mogelijk te verdedigen tegen de vijand. Wij hebben meerdere hinderlagen gelegd, waaronder draadhindernissen, mijnenvelden en wegversperringen. Verder hebben wij ons ingegraven in verschillende lijnen binnen het aangewezen gebied.

In de nacht voorafgaand aan het gevecht hebben wij op verschillende locaties in het boscomplex geslapen, zodat wij minder snel herkend konden worden door de vijand. Die avond werden zowel een bereden als een lopende patrouille uitgevoerd op verschillende plekken binnen het boscomplex.

Op tijdstip X zijn wij in algeheel gegaan om de vijand op te wachten. Vervolgens hebben wij de vijand op meerdere plekken dusdanig gesloten dat zij niet meer voorwaarts konden. Nadat wij deze actie meerdere malen en op verschillende manieren hadden uitgevoerd om verder te trainen, was het tijd

om alles dicht te gooien en opnieuw op te bouwen. Dat was natuurlijk minder leuk, omdat we alle voorbereidingen opnieuw moesten uitvoeren: opnieuw graven en alle draadhindernissen weer aanbrengen. Maar ook dit hoort bij ons werk.

Nadat alles opnieuw was opgebouwd en ingericht, konden we beginnen aan de tweede actie van die week. Hierin speelden

we hetzelfde "spelletje", maar op een andere manier. De vijand kwam soms allemaal door één vak of juist op meerdere plekken tegelijk. Ook hadden we veel te maken met artillerie beschietingen, waarop wij handelden aan de hand van de lessen die wij tijdens eerdere acties hadden geleerd.

Na de actie hebben we opnieuw alles opgeruimd, het terrein netjes achtergelaten en onderhoud uitgevoerd aan de wapens >>

en voertuigen, zodat wij de volgende dag terug konden verplaatsen naar de kazerne in Oirschot.

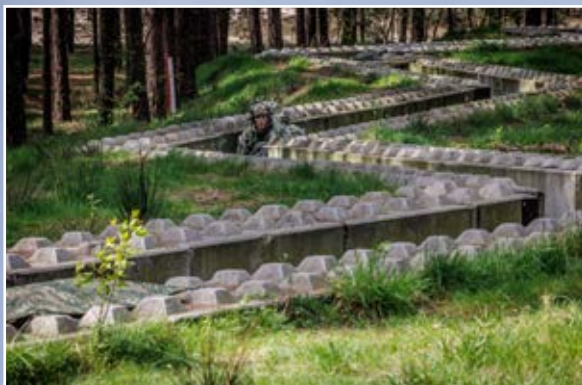
Essential Hunter zelf riep verschillende meningen op onder de manschappen. Het is veel graven, lange dagen maken en veel voorbereiden voor de relatief korte acties die vervolgens doorloopt. Dat viel niet bij iedereen altijd even goed, zeker wanneer je weet dat er misschien helemaal niemand in je sector komt, terwijl je wel meerdere dagen bezig bent geweest met graven en het aanleggen van hindernissen.

Maar tegelijkertijd weet je ook dat wanneer je de vijand wel in je vak krijgt en zij voorwaarts komen, je een geweldige actie kunt draaien en dat al het werk dat je erin hebt gestoken daadwerkelijk van belang is. Dan merk je dat het werkt. Op dat moment zijn al die uren werk het ineens meer dan waard en kun je laten zien wat je met je eigen eenheid kunt bereiken.

Dit hebben wij ook gemerkt doordat wij de vijand meerdere malen hebben kunnen tegenhouden en hen met grote verliezen hebben laten terugtrekken.

Persoonlijk denk ik dat oefeningen als deze essentieel blijven voor de ontwikkeling van militairen op alle niveaus. Ze versterken niet alleen individuele vaardigheden, maar ook de samenwerking binnen en tussen eenheden. Zolang wij de leerpunten meenemen, kunnen wij hiervan leren en beter worden als A-Cie.

ERVARING LOOPGRAAFOEFENING

Ik ben SLD1 Scheerder, werkzaam bij 42BLJ D-Cie Eenheid 8 (Anti-Tank) als chauffeur Fennek. Mijn hoofdtak is het besturen en inzetbaar houden van het voertuig tijdens oefeningen en operationele inzet.

In de aanloop naar de loopgraafoefening hebben wij na de zomer van 2025 een voorbereidend trainingsblok gevolgd, waarbij de nadruk voornamelijk lag op mentale weerbaarheid. De ervaringen

en lessen uit deze voorbereiding heb ik tijdens de loopgraaf oefening kunnen toepassen. Daarnaast gaf de oefening een nagenoeg realistisch beeld van de omstandigheden waarin Oekraïense militairen momenteel opereren binnen loopgravenstellingen.

Voorafwas ik vooral benieuwd hoe de oefening zou verlopen. Er werd aangegeven dat wij gedurende langere tijd in de loopgraven zouden verblijven en slapen, reke-

ning moesten houden met voortdurende dronedreiging en beperkte herbevoorrading. Dit resulteerde erin dat wij zorgvuldig om moesten gaan met de beschikbare rantsoenen en watervoorraad.

Ik heb de oefening ervaren als mentaal zwaar en intensief. Door de voortdurende dreiging en de vele gebeurtenissen moest je continu alert blijven. Voorbeelden hiervan zijn dronedreiging, de geur van overleden slachtoffers, boobytraps met granaten bij slachtoffers en tegenaanvallen gedurende de nacht. Daarnaast speelden ook de basisomstandigheden een grote rol, zoals slaapgebrek, beperkte voeding en hydratatie en nauwelijks tijd voor persoonlijke verzorging.

Wat ik voornamelijk meeneem uit deze oefening, is de grote invloed van drones op het optreden in en rondom loopgraven. Door deze dreiging ben je sterk gebonden aan de loopgraafgangen en moet je voortdurend nadenken over dekking en bescherming. Ik heb ervaren dat het goed versterken en aanpassen van een positie daadwerkelijk bijdraagt aan de veiligheid en overlevingskansen binnen het inzetgebied.

MILITAIRE MENTALE VAARDIGHEDEN IN HET MODERNE GEVECHT

Tekst | Tint Lesley Tramper, PC 1e Antitankpeloton, D "Zwarte Panter" compagnie, 42 BLJ

Sinds juli 2025 vervul ik de functie van pelotonscommandant van het 1e Antitankpeloton van de D "Zwarte Panter" compagnie binnen 42 Bataljon Limburgse Jagers. Na jarenlang als onderofficier binnen Defensie te hebben gediend, kreeg ik de kans om de stap naar officier te maken. Een overgang die niet alleen nieuwe verantwoordelijkheden met zich meebrengt, maar mij ook dagelijks laat ervaren hoe belangrijk vertrouwen, leiderschap en voorbeeldgedrag zijn binnen een gevechtseenheid.

De oefening RHINO TRENCHES COMBAT READY die wij onlangs hebben uitgevoerd vormde daarin een absolute beproeving voor het peloton, zowel fysiek als mentaal. De voorbereiding begon al ruim voordat het eerste schot werd gelost. Omdat wij gedurende de oefening zonder voertuigen opereerden, moest alle essentiële uitrusting door onszelf worden meegenomen. Wapens, munitie, water, voedsel, verbindingsmiddelen, en persoonlijke uitrusting zorgden ervoor dat de rugzakken extreem zwaar waren. Tijdens de logistieke voorbereiding werd direct duidelijk dat dit geen standaard veldoefening zou worden. Iedere keuze in wat wel of niet meegenomen

kon worden had gevolgen voor het voortzettingsvermogen van de eenheid in het gevecht.

Maandag verplaatsten wij naar het tentenkamp op de RVS-kazerne. Vanuit daar werd de commandovoering opgestart en bereidden wij ons voor op de operatie die zou volgen. Terwijl de laatste controles werden uitgevoerd en de kaarten over tafel gingen, hing er voelbare spanning binnen het peloton. De dag werd afgesloten met de pelotonsbevelsuitgifte, waarin iedereen te horen kreeg wat hun taak was en hoe de komende dagen eruit zouden gaan zien.

Dinsdagochtend begon de daadwerkelijke inzet. Met zware bepakking infiltrerden wij te voet richting het vijandelijke loopgravenstelsel. Iedere stap voelde zwaarder naarmate de kilometers verstreken, maar tegelijkertijd groeide ook de focus binnen de groep. Eenmaal aangekomen voerden wij de inbraak op het loopgravenstelsel uit. Nadat de vijand was uitgeschakeld namen wij de opstelling over en begonnen direct met het inrichten van de verdediging. Wat daarna volgde waren 48 lange uren in de loopgraaf, waarin het peloton voortdurend onder druk stond.

Gedurende deze periode werden wij geconfronteerd met artilleriebeschietingen, CBRN-aanvallen en vijandelijke drones die munitie in de loopgraven lieten vallen. Regelmatig vlogen vijandelijke FPV-drones over onze opstelling heen, waarbij constant de dreiging aanwezig was dat er een aanval zou volgen. Op meerdere momenten wist de vijand zelfs delen van de loopgraaf binnen te dringen, waarna wij onder hoge

druk tegenaanvallen moesten uitvoeren om de stellingen opnieuw in eigen handen te krijgen.

Tegelijkertijd kregen wij te maken met grote aantallen gewonden en gesneuvelden binnen de eigen gelederen. Deze moesten onder zware omstandigheden worden afgevoerd, terwijl ondertussen nieuwe versterkingen werden opgenomen in het gevecht. Juist op zulke momenten zie je waar een eenheid werkelijk toe in staat is. Ondanks vermoeidheid, beperkte rust en voortdurende dreiging bleef het peloton functioneren. Iedereen kende zijn taak en bleef doorgaan.

Wat mij persoonlijk misschien nog wel het meest is bijgebleven, was een moment van relatieve stilte midden in de nacht. Ik zat in de loopgraaf, onder een dekking, omringd door uitgeputte collega's en het voortdurende geluid van artillerie en drones om ons heen. Op dat moment dacht ik aan Oekraïense militairen die dit niet in een oefening meemaken, maar voor wie dit de dagelijks realiteit is in de oorlog in Oekraïne.

Wij wisten dat wij uiteindelijk terug zouden keren naar de kazerne. Dat er een einde aan het scenario zou komen. Maar voor hen is dat de realiteit waarin zij leven, vechten en kameraden verliezen. Die gedachte maakte indruk. Het gaf opnieuw perspectief op waarom wij trainen zoals wij trainen. Daarom realistische oefeningen noodzakelijk zijn. En waarom mentale weerbaarheid, leiderschap en vertrouwen in elkaar van levensbelang zijn.

Deze oefening heeft laten zien dat "de zwarte panthers" beschikken over doorzettingsvermogen, discipline en vechtlust. Onder zware omstandigheden bleef de compagnie optreden als één team. Als pelotonscommandant maakte mij dat trots. Niet alleen op de prestaties die geleverd zijn, maar vooral op de mensen die deze prestaties mogelijk maakten.

Want uiteindelijk zijn het niet de systemen of de wapens die het verschil maken. Dat zijn de militairen.

HARIMAU HITAM!

SEDIA BERJUANG

Sgt Kuijsters, D-cie, verpel

Onder leiding van de G7 ging de Delta Zwarte panter compagnie op oefening op de Oirschotse heide in het kader van militaire mentale vaardigheden. Tijdens de oefening: Panther "Sedia Berjuang" (klaar om te strijden) stond de compagnie 48 uur lang voor een bijzondere uitdaging op de Oirschotse Heide. Gedurende deze periode leefden de teams in een krappe loopgraaf, waar zelfs eenvoudige dagelijkse routines, zoals eten, rusten of je behoefte doen, goed gepland moesten worden.

De oefening wisselde momenten van hoge intensiteit met simulaties van indirect vuur, directe dreiging van een infiltrerende vijand en het overvliegen van echte drones af met periodes waarin niets gebeurde. Tijdens die rustige momenten kon de tijd soms traag en bijna saai aanvoelen, waardoor het behouden van focus en motivatie een uitdaging op zichzelf werd. In die momenten was er tijd om goede niveau 1 te waarborgen wat noodzakelijk is in de loopgraaf.

Voor de commandanten betekende dit dat leiderschap meer is dan het geven van een opdracht. Het vraagt overzicht, doordacht handelen en oog hebben voor de groep, zodat iedereen zijn taak kan uitvoeren ondanks vermoeidheid, beperkte ruimte en wisselende prikkels. Panther Sedia Berjuang liet zien dat succesvol leidinggeven in een loopgraaf draait om praktische beslissingen, discipline en het behouden van rust en onderlinge steun, zowel tijdens hectische momenten als in de stiltes ertussen.

GROSSER BÄR

Tekst | Nico Vroom, oud S3/PBC 42 BLJ

In deze tijd van verwarring in de geopolitiek komt samenwerking van krijgsmachten van de NATO landen als bitter noodzakelijk voor de veiligheid van ons allen. Van de buitenkant lijkt het of we dat niet doen. Maar als lid van de krijgsmacht weten we beter. Operationeel werken we al sinds de oprichting van de NATO samen. Oefenen in grote en kleine verbanden, uitwisseling van eenheden, zoals het peloton van ondergetekende dat onderging in 1971. Naar Noord Duitsland, Schwanewede, ingepast in het 322 Panzergrenadierbatalion.

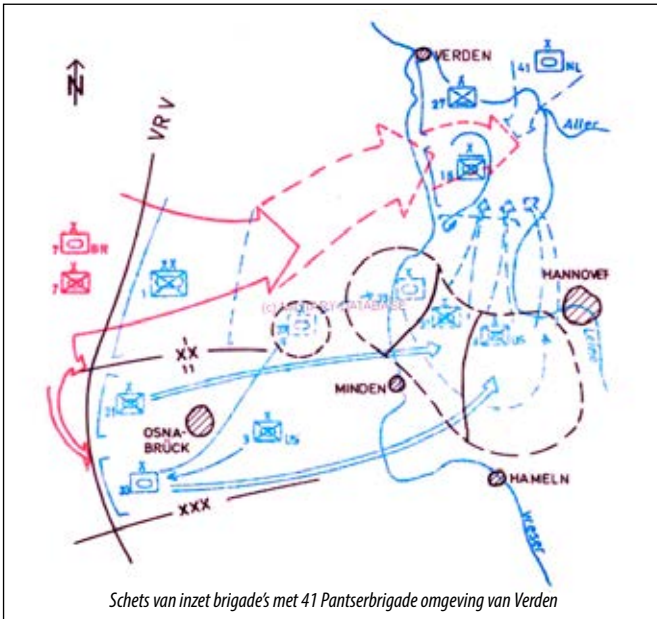
Een eerste ervaring van samenwerking voor mij als net aangetreden luitenant. En zo is het de hele Koude oorlog periode gegaan, grote en kleine oefeningen. En met name ons 42 bataljon, BLJ, mocht deelnemen aan vele grote oefeningen op de Noord-duitsse laagvlakte. Zo ook 50 jaar geleden, aan door het 1 (GE) LK geleide oefening "GROSSER BÄR", waar de 41 brigade en dus ook BLJ deelnam.

Dat we hieraan nu een artikel wijden is omdat een van de Limburgse Jagers, Leo Brouwer van de Paostcie, een serie foto's heeft geplaatst op Facebook. Uniek omdat zoals we nu onze telefoon, als fototoestel gebruiken in die jaren iemand met een fototoestel bij Agfa met een fotorolletje, die foto's moest maken. Dat iemand van de Paostcie dat deed was ook begrijpelijk, zij traden veel statischer op, dan de tirailleur compagnieën.

Reden om te kijken wat die oefening in hield. Ruim 60.000 militairen en 20.000 voertuigen werden ontplooid op de Noord-Duitse laagvlakte ingezet voor deze grote najaarsoefening van het 1e Duitse Korps uit Munster. Twee Duitse Divisies spreiden zich uit samen met een Britse Pantserbrigade, Amerikaanse Pantserinfanteriebrigade, een Duitse Luchtlandingsbrigade en onze eigen 41 Pantserbrigade over de deelstaten Niedersachsen en Nordrhein Westfalen. De Amerikanen waren voor onze mannen niet zichtbaar want zij opereerden in het zuidelijke vak. Terwijl onze brigade in het noordelijk vak zich ophield, waar ook de luchtlandings eenheden werden ingezet, wat tot "fraaie" krijgssduetten leidde. De brigade was op volle sterkte en kreeg oa het 11e Tankbataljon, 12e Afdeling Artillerie en 103 Verkenningbataljon als ondersteuning toegevoegd. Generaal Alexander Haig, de Commandant van NATO Europa, benoemde een viertal doelstellingen voor deze oefening.

- De mogelijkheid om snel troepen te verplaatsen naar gebieden, waar ze het meest nodig zijn om het gevecht te voeren, te onderzoeken en verbeteren.
- In staat zijn de onderlinge logistieke ondersteuning tussen de diverse commando's en de deelnemende nationale strijdkrachten te vergroten.
- Noodzakelijkheid van standaardisatie van commandovoering, als ook tactische en technische inzet van wapensystemen en middelen te onderzoeken
- Verbindingen en commandovoering tussen de Europese Nato troepen en geallieerde staven te beproeven en verbeteren

Schets van inzet brigade's met 41 Pantserbrigade omgeving van Verden

Maandag 6 september 1976 ging de "BäR" los om getemd te worden en op vrijdag 10 september te eindigen. Een domper op die vrijdag voor onze brigade en bataljon, die klaar stonden voor de tegenaanval, maar de scheidsrechters waren onverbiddelijk einde oefening. Toch konden de Nederlanders een hoofdrol vervullen in hun vak met eerst de Britse pantserbrigade, als tegenstander en later een Duitse brigade. Voortdurend bestond er contact met die vijandelijke eenheden. Daarbij bleek dat vooral de Engelsen er fanatiek tegenaan gingen. Niet te stoppen zei een van de scheidsrechters bij BLJ, vooral hun onderofficieren.

De ons bataljon wist met een compagnie (AMX) bij Twitsringen (bij oud BLJers bekend) hardnekkig stand te houden. Daarop lanceerde de brigade een tegenaanval met de Leopards. Volkomen verrast was onze Britse tegenstander. En ze werden teruggedreven achter de rivier de Hunte. En in de eerste dagen waren er successen door de ondersteuning van de Duitse luchtlandings eenheden ondersteunt met gevechtshelikopters. Zo konden de Onzen het verdragend gevecht goed voeren.

Kanonen Jagdpantser

Al met al een mooie internationale oefening, die met name op het hogere niveau m Divisie en Brigade, interoperabiliteit vereiste. Op lagere niveaus bataljon en compagnie, was het interessant om door goede verkenningen en voertuigherkenning van de enkele man, het zwaartepunt van de vijandelijke aanval te onderkennen. Geen Sovjet, lees Russisch materieel, maar Duitse en Britse voertuigkennis. Hetzelfde gold voor- en achterwaartse doorschrijdingen van eigen cq Duitse eenheden.

"Ruim 60.000 militairen en 20.000 voertuigen werden ontplooid op de Noord-Duitse laagvlakte."

Wat samenwerking op de laagste niveau's betreft waren inzet van een enkele compagnie bij een Duitse eenheid interessant om te ervaren. Dat betrof oa de BCie van Kapitein Lefèvre in 1987, die ingedeeld werd bij het Pantser(Lehr) Battalion 94 uit Munster tijdens de oefening Fruher Wachholder. Dat vereiste op laagste niveau's samenwerking in oa afstemming van de operatiebevelen en inzet.

Waar in de huidige tijd operationele samenwerking van het grootste belang is, deden we dat in de Koude oorlog periode frequent. En nu in Litouwen werkt onze Nederlandse detachement ook onder Duits bevel.

PS. zowel in de Legerkoerier van 10 oktober 1976, als in de Griffioen zijn artikelen gewijd aan deze grote najaars oefening.

VALIDEREN NIVEAU II

Ik ben Soldaat 1 Dekker, werkzaam bij eenheid 5 van de Charlie compagnie. Binnen deze eenheid vervul ik de functie van PIO van de A-gp, waarbij ik verantwoordelijk ben voor de navigatie tijdens oefeningen en het waarborgen van de juiste verplaatsingen van de groep en soms het peloton.

Tijdens de oefening hebben wij niveau II gevalideerd door gestructureerd te werken conform de vooraf vastgestelde procedures die wij eerder tijdens praktijk oefendagen hebben gemaakt. De nadruk lag hierbij op het toetsen van de onderlinge samenwerking en het bewust uitvoeren van de toegewezen taken onder realistische omstandigheden.

Wij zijn de week begonnen met een road move. Hierbij hebben wij geoefend om met een colonne te verplaatsen over de openbare wegen. Vervolgens kwamen wij aan bij de TAA en hebben die ingericht conform de procedures, voor vele was dit nieuw en is dus goed dat we dit beoefenen. De eerste dag stond dus ook in het teken van het inrichten van de TAA. Hierbij heb ik als kwartiermaker ook een lijnverbinding moeten leggen. De rest van de dagen hebben wij acties gedraaid, denk hierbij aan:

- opstelling betrekken;
- tactisch verplaatsen;
- gelegenheidsaanval;
- hinderlaag;
- in- en uitstijgdrills bereden.

Ook hebben wij in de avond acties gedraaid van tactisch verplaatsen bij nacht tot contact drills met de boxer bij nacht. Alles wat we deze week gedaan hebben, hebben wij ook al beoefend tijdens de praktijk oefendagen, alleen was deze week een soort 'toets moment'.

Deze week heb ik als zeer goed ervaren. Het is ook leuk om te zien dat je als groep vooruit gaat wat betreft het tactisch optreden. Iedereen weet steeds beter wat er van hem verwacht wordt waardoor de acties ook beter en soepeler verlopen. Tijdens de oefening zijn tevens evaluatiemomenten ingebouwd om, indien noodzakelijk, tijdig bij te kunnen sturen. Geconstateerde knelpunten zijn direct besproken en binnen de oefening opgelost.

Ik ben SLD1 Steenis, 22 jaar en mijn functie is tweede minimischutter. Tijdens een oefening op de Oirschotse Heide heb ik samen met mijn groep niveau II gevalideerd. Deze week stond vooral in het teken van beter worden in de basis drills, communicatie en samenwerken. Omdat we op bekend terrein zaten, konden we ons echt focussen op hoe we dingen deden in plaats van waar we waren. Dat maakte het makkelijker om fouten te zien en daar direct van te leren. De begeleiding hield ons scherp en keken kritisch mee tijdens de acties. We kregen feedback achteraf. Waardoor we elke actie weer konden verbeteren. Dat zorgde ervoor dat we als groep steeds beter werden.

Wat mij vooral blijft, is dat we echt gegroeid zijn als groep. Je merkt dat je elkaar beter aanvoelt en weet wat je aan elkaar hebt. Het is een goed bevalen week en we zijn er allemaal beter van geworden. Al met al was het een leerzame en intensieve week, maar wel eentje waar we met een goed gevoel op terugkijken.

Na afloop van de oefening heeft een uitgebreide nabespreking plaatsgevonden, waarin is gereflecteerd op het optreden van de groep en de behaalde resultaten. Op basis hiervan is vastgesteld in hoeverre niveau II succesvol is gevalideerd en zijn aandachtspunten geformuleerd ter verbetering van toekomstige oefeningen.

1951 - 2026

75 JAAR FANFAREKORPS LIMBURGSE JAGERS

"Wij zijn nog steeds de band van het regiment."

De oprichting van het Tamboer & Fanfarekorps der Limburgse Jagers.

Op 15 februari 1951 meldden zich in Venlo 600 dienstplichtige soldaten. Maar liefst 35 jongens hadden zich aangemeld als muzikant voor het muziekkorps Limburgse Jagers. Na de uitreiking van de militaire uitrusting werden de 35 muzikanten naar Roermond gestuurd. Er werd afgesproken dat er 6 weken lang 's morgens een militaire opleiding was, met aansluitend 's middags repetitie en in de avonden een groepsopleiding.

Na 6 weken hard repeteren was het programma voor de taptoe bestaande uit 20 nummers ingestudeerd. En hiermee begon een imposant muzikaal tijdperk van een uniek Limburgs muziekkorps dat heden ten dage nog steeds sterk aanwezig is ondanks het afschaffen van de dienstplicht begin 90-er jaren.

75 Jaar muziek Limburgse Jagers is uiteindelijk opgebouwd in fasen:

- Het Tamboer & Fanfarekorps Limburgse Jagers 1951 - 1967, bestaande uit louter dienstplichtige muzikanten gelegerd in Venlo
- Het Tamboer & Fanfarekorps Limburgse Jagers 1968 - 1995, bestaande uit dienstplichtige militairen die naast hun dagelijkse militaire plicht ook op vrijwillige basis lid waren van het muziekkorps Limburgse Jagers des tijds gelegerd in Seedorf.
- Het Reünie-Orkest Limburgse Jagers (ROLJ) 1992 - heden, bestaande uit oud dienstplichtige militairen, voor namelijk en voor het overgrote deel oud-Limburgse Jagers aangevuld door oud-militairen van een ander leger onderdeel.

Het huidige Reünie-Orkest Limburgse Jagers staat sinds 2004 onder leiding van chef-dirigent Jos Stoffels, een icoon binnen de HAFABRA-musiekwereld. Het orkest bestaat momenteel uit ca 50 spelende leden komend vanuit de hele provincie Limburg en heeft sinds zijn

bestaan ongeveer 375 concerten verzorgd zowel in binnen- en buitenland. Het orkest is een afspiegeling van de Limburgse cultuur, muziek en historie en verzorgt jaarlijks een groot aantal concerten en geniet daardoor een grote bekendheid.

Tevens heeft het orkest nog steeds een goede binding met Defensie in het bijzonder het huidige Regiment Limburgse Jagers en neemt regelmatig deel aan gebeurtenissen zoals herdenkingen, veteranendagen, beëdigingen en commando-overdrachten. Het muziekkorps is dan ook nog regelmatig aanwezig op de legerplaats Oirschot, de thuisbasis van het Regiment Limburgse Jagers, immers "Wij zijn nog steeds de band van het regiment".

Vanwege dit unieke 75-jarig jubileum zal het ROLJ dit niet onopgemerkt voorbij laten gaan en zal voor het komend jaar 2026 een concertprogramma samenstellen, dat volledig in het teken staat van deze mijlpaal. Concerten zullen o.a. plaatsvinden in Voerendaal, Blerick-Venlo, Tegelen, legerplaats Limburgse Jagers Oirschot, Stein, Heythuysen en Roermond.

Het Reünie-Orkest Limburgse Jagers heeft in al die jaren een bijzondere plaats veroverd binnen de muziekwereld en de harten gestolen van vele supporters en ondersteuners. Dit komt vooral door een rijke historie, een sterke traditie en van oudsher een belangrijke functie binnen het Regiment Limburgse Jagers. Dit alles zal door het korps tot in lengte van dagen voortgezet worden, waarbij onder alle omstandigheden de navolgende doelstellingen nagestreefd worden:

1. Gezamenlijk gedisciplineerd musiceren, d.w.z. op een wijze die onder goede muziek wordt verstaan, met de sound en muziek zoals die altijd kenmerkend is geweest voor het Tamboer- en Fanfarekorps Limburgse Jagers.
2. Zich op muzikale wijze en geheel volgens traditie ten dienste blijven stellen van/voor de provincie Limburg, de Limburgse bevolking, het Regiment Limburgse Jagers en zover mogelijk voor Nederland en EU-regio's.
3. Het streven naar een zo hoog mogelijk niveau van muzikaliteit op basis van continuïteit, bereidwilligheid en saamhorigheid.

Dit alles onder de beroemde lijfspreuk van de Limburgse Jagers Voor elkaar, altijd!

SAVE THE DATE

RegimentsJaardag / Algemene Reünie / ALV 2026 op 15 juli 2026

Geachte Regimentsgenoot,

Het is ons als Regimentsvereniging een groot genoegen om te kunnen melden dat deze reünie op 15 juli 2026 zal plaatsvinden. Op deze dag wordt tevens de Algemene Leden Vergadering van dit jaar gehouden, toegankelijk voor alle leden van de RLJ.

Het geheel wordt samen met 42 BLJ georganiseerd en is bedoeld voor al onze Limburgse Jagers. Delen van het dagprogramma zal 42BLJ samen met ons vieren. Als locatie is dit jaar gekozen voor de kazerne Oirschot

LET OP! De bevestiging kan in Uw spambox terecht komen!

Programma:

- 10.30-11.00** Ontvangst in het "Kek gebouw" (gebouw 150) - koffie, thee, cake
Inschrijven ontvangst en uitleg programma
- 10.30-16.00** Bezoek Historische verzameling RLJ en static show, springkussens, muziek enz omgeving (gebouw 13) vrije inloop op eigen initiatief.
- 12.00-13.00** Gezamenlijke lunch met bestuur RLJ ("KEK gebouw")
- 13.15-14.45** Deelnemen Algemene Vergadering alleen leden RLJ ("KEK gebouw")
- 15.00-16.00** Borrel en einde

Aanmelden en inschrijven voor de algemene reünie via deze pagina!
Zie hiernaast! Graag vóór 17 juni aanstaande!

Niet betalende leden of introducees betalen euro 7.50 bij inschrijven.

Hoe meer leden, des te meer wij kunnen organiseren. Bent u nog geen lid? Het lidmaatschap van RLJ kan op 2 manieren: als betalend lid, en als niet betalend lid.

In beide gevallen bent u volwaardig lid, maar... betalend lid zijn heeft een aantal voordelen; u krijgt het blad Limburgse Jagers thuisgestuurd en in de meeste gevallen is er geen eigen bijdrage verschuldigd bij deelname aan activiteiten, zoals reünies etc.

Het betalende lidmaatschap bedraagt €12,50 per jaar.

OP=OP !

dé ring voor trotse
Limburgse Jagers

Bij Gorilla-Shop werken we hard aan het ontwerpen én realiseren van producten waar je jouw trots goed mee kunt uiten. Een mooi voorbeeld daarvan is de afgebeelde 42 BLJ-ring. De ring is al afgeprijsd, maar met deze kortingscode bestel je de jouwe online tegen een **extra scherpe prijs!**

kortingscode: **JAGERSRING**

passen in Spijkenisse kan ook!

lees het ruilbeleid voordat je bestelt

WWW.GORILLA-SHOP.NL

Voor Elkaar, Altijd

Onze oud Regimentslid Henk Kanters, oud lid 16 BLJ Lichtingsploeg 56-6 had al in het jaar 2000, dit nieuwste motto van ons Regiment kunnen bedenken. Hij droeg het vanaf dat jaar daadwerkelijk uit. Immers in dat jaar vond hij via een contact van zijn echtgenote, Jeanne, zijn dienstmaat Leurs terug. Dat was het begin van zijn zoektocht naar die andere 43 maten van het mitrailleurpeloton. Hij heeft ze allen gevonden, helaas waren tien van hen overleden. Elk jaar organiseerden Henk en Jeanne een bijeenkomst met zijn dienstmakers en hun echtgenotes. En altijd een succes, laatste jaren op een vaste plek en datum. Maar helaas ze werden ook steeds ouder en telkens vielen, inmiddels goede vrienden geworden, ook jaarlijks enkele weg door overlijden. Maar ook door ziekte slonk de groep.

Henk was ook in zijn diensttijd de grote animator van zijn peloton. Als kruidenierszoon kreeg hij vaak avondpermissie, zodat hij thuis in Eindhoven, zijn vader in de zaak kon helpen en na 22.00 u kon terugkeren naar de kazerne. Uiteraard met meenemen van de "bestellingen" van zijn barakgenoten, van pennywafels, gevulde koeken, maar ook patat van het cafetaria, dat hij passeerde op de weg terug naar de legerplaats. Die band smeedde hij dus weer, voor Elkaar, Altijd. Als Regiment hebben we Henk in 2009 geëerd voor zijn inzet met het toekennen van de Antoniwaardering.

Helaas hebben we op woensdag 1 april ook van Henk afscheid moeten nemen. Te midden van zijn gezin en grote familie (10 broers en zusters) en vier nog laatste leden van zijn peloton hebben we Henk herdacht. Uiteraard met het zingen van ons Regimentslied voor deze "zingende" postbode uit Eindhoven. Want zo stond hij na zijn diensttijd bekend. Henk en Jeanne, bedankt.

Nico Vroom, oud Reg C.

TELEURSTELLING EN SAAMHORIGHEID: LIMBURGSE JAGERS OP EEN BEWOGEN VETERANENDAG 2026

De voorbereidingen waren tot in de puntjes verzorgd, de motivatie was groot en de bus stond klaar. Toch verliep de Landelijke Veteranendag 2026 anders dan gehoopt. Waar het Malieveld normaal gesproken het bruisende hart vormt van erkenning en ontmoeting, bleef het dit jaar door de plotselinge afgelasting opvallend stil. Voor het Bataljon Limburgse Jagers was het een weekend van hard werken, snelle schakelingen en bovenal: onvervalste kameraadschap.

De voorbereiding: Vakmanschap en vrijwilligers. De logistieke operatie begon voortvarend op donderdag 25 juni. Dave, oud-bestuurslid maar nog altijd nauw betrokken, reisde af naar Oirschot om de 'combi' in te pakken. Het bataljon had alles keurig klaargezet, wat de basis legde voor een soepele opbouw. Hoewel Dave formeel geen bestuursfunctie meer bekleedt, toonde hij zijn onmisbare waarde door zich als chauffeur beschikbaar te stellen voor zowel de heen- als terugreis.

Met goede zin reisden ook Angela en Danny af naar Den Haag om de stand van de Limburgse Jagers in te richten. Een dergelijke stand is voor veel veteranen een baken van herkenning, een plek waar verhalen worden gedeeld en banden worden aangehaald.

De afgelasting: Een lastig maar noodzakelijk besluit. Op vrijdag 26 juni viel de beslissing die niemand wilde horen: de publiekstoegankelijke Veteranendag werd volledig afgelast. Hoewel de teleurstelling onder veteranen en het publiek groot was en er veel discussie ontstond over de eigen verantwoordelijkheid om al dan niet te komen, lag de kern van het besluit bij de veiligheid van de organisatie.

Vrijwilligers in de stands, personeel in de snikhete tenten en de medewerkers van de EHBO zouden bij doorgang geen keu-

ze hebben gehad. De zorgplicht voor deze groepen woog zwaar mee in het besluit om het evenement op het Malieveld te annuleren.

Saamhorigheid op zaterdag

Ondanks het nieuws was het team zaterdagochtend om 08:30 uur alweer aanwezig in Den Haag. De stand, die met zoveel zorg was ingericht, moest onaangeraakt weer worden ingepakt. Op dat moment sloot ook Mark aan, de communicatieman die momenteel veelal op de Balkan verblijft. Ondanks de wrange aanleiding was het een lichtpunt om Mark weer in de gelederen te hebben.

De ceremonie in de Koninklijke Schouwburg.

Terwijl de festiviteiten buiten stillagen, vond in de Koninklijke Schouwburg de besloten ceremonie plaats. Mark woonde deze bij en ervoer een programma dat in het teken stond van waardigheid. De media spraken over een ingetogen maar krachtige bijeenkomst, waar de verhalen van veteranen alsnog een podium kregen. In de

Schouwburg werd benadrukt dat, hoewel het veld leeg bleef, de maatschappelijke waardering voor het uniform onverminderd groot is. Om 09:00 uur zat alles weer in de combi en vertrok het materieel terug naar de thuishaven in Oirschot.

Vooruitblik: Woensdag 15 juli

De Limburgse Jagers laten zich niet uit het veld slaan. De focus verschuift nu naar woensdag 15 juli. Op deze dag vindt de algemene reünie van de Regimentsvereniging Limburgse Jagers plaats, gecombineerd met de Algemene Ledenvergadering (ALV) en de Regimentsjaardag van 42 BLJ.

Het belooft een volle dag te worden inclusief een gezamenlijke lunch en de jaarvergadering. Het is het moment om de gemiste ontmoetingen van Den Haag in te halen. De aanmelding voor deze dag is inmiddels geopend.

Meld u aan via: limburgsejagers.nl/reunies/regimentsjaardag-2026

Heereseinheitliche Taktische Weiterbildung 2025 / 2026

Tekst | Elnt Kempeneers

In de afgelopen periode heb ik mijzelf mogen prikkelen tijdens het uitvoeren van een door de brigade aangeboden (Duitse) cursus. De start van de cursus vond plaats op 11 december in omgeving van de RvS kazerne waarbij het brigadebevel inclusief annexen/appendixen en kaartmateriaal verstrekt werden. Na een korte beschrijving van de cursus en de producten werden de cursisten losgelaten en kon gestart worden met het maken van de producten.

Deze producten moesten op 23 april jongsleden ingeleverd worden, daaronder vielen een bataljonsorder geschreven in het Engels conform NATO 5 Paragrafen model inclusief annexen/appendixen en lees: Ops-overlay, high pay-off target list, decision support matrix, synchronisatie matrix en commo-card. Al met al zaken waar ik veelal nog niet mee te maken heb gehad, echter dit bood natuurlijk een leuke uitdaging. In het begin van de cursus deed ik zoveel mogelijk zelf door in handboeken te duiken dan wel gebruik van internet/intranet.

Gelukkig heb ik niet alles zelf hoeven verzinnen en kon ik daar waar ik vastliep binnen het bataljon en de compagnie ondersteuning vinden. Het doel van de cursus is ook het verhogen van de tactische kennis en het bieden van tips & tools ter eigen verdere bekwaming. De afgelopen periode heb ik dus mogen proeven aan waar aan bataljonscommandant mee bezig is en moet zijn.

Eind juni zal de cursus afgesloten worden met een TOZT in het operatiegebied van de casus. De gemaakte producten zullen uitvoering in een persoonlijk gesprek doorgenomen worden en beoordeeld a.d.h.v. 'Voll Einverstanden – Einverstanden – Nicht Einverstanden', conform Duitse beoordeling.

REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

WEBWINKEL RLJ

Draag de traditie met trots!

Bent u (oud-)Limburgse Jager, verzamelaar of draagt u het regiment een warm hart toe? Bezoek dan onze officiële webwinkel en ontdek unieke artikelen met betekenis.

Kwaliteit ★ Traditie ★ Kameraadschap

1. HERINNERINGSBOEK

75 JAAR REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Vier de rijke geschiedenis van het Regiment Limburgse Jagers!

Boordevol adembenemende foto's en verhalen over Nederlandse militaire missies in o.a. Libanon, Bosnië, Afghanistan en Mali!

2. PET NIEUW

LIMBURGSE JAGERS

De nieuwe Limburgse Jagers-pet. Stijlvol, comfortabel en voorzien van het embleem dat ons verbindt.

3. POLO

LIMBURGSE JAGERS

Representatief en comfortabel. De RLJ-polo is ideaal voor elke gelegenheid.

SCAN DE QR-CODE EN BEZOEK DIRECT ONZE WEBWINKEL!

VEILIG & VERTROUWD
Bestel eenvoudig en veilig online.

SNELLE VERZENDING
Uw bestelling wordt zorgvuldig en snel verzonden.

STEUN HET REGIMENT
Uw aankoop helpt bij het behoud van onze tradities en activiteiten.

EER ★ TROUW ★ MOED

www.limburgsejagers.nl/webwinkel-rlj/

Beste Limburgse Jagers en belangstellenden,

In de eerste week van juni had ik het genoegen om de Alpe d'HuZes (AD6) te mogen ondersteunen als Motard.

Even voor diegene die dit fantastische evenement niet kent, de Alpe d'HuZes is een uniek sportief evenement waarbij zoveel mogelijk geld wordt ingezameld voor onderzoek naar kanker en naar verbetering van de kwaliteit van leven van mensen met kanker. De eerste donderdag van juni gaan zo'n 5.000 deelnemers fietsend, hardlopend of wandelend de Alpe d'Huez op. Ze beklimmen deze berg maximaal zes keer, met als motto: opgeven is geen optie. Even ter indicatie, het gemiddelde stijgingspercentage is tegen de 8% over een afstand van net geen 14 km, de steilste stukken zijn 14%. Oftewel meer dan pittig. Dit jaar is de 20e editie geweest. Motards zijn deel van een stevige vrijwilligersorganisatie en leveren diverse soorten ondersteuning op de berg.

U zult zich wellicht afvragen wat dit met de Limburgse Jagers te maken heeft. Welnu, de overeenkomst is mentale weerbaarheid, doorgaan waar anderen stoppen en het beste uit jezelf halen voor een hoger doel. Het zijn mooie woorden maar het blijft indrukwekkend om niet alleen de verhalen te horen maar ook om te zien en te voelen hoe diep mensen kunnen en willen gaan. De deelnemers zijn stuk voor stuk kanjers met een eigen verhaal in de strijd tegen kanker. Sommige hebben deze ziekte overwonnen, anderen hebben iemand verloren en willen de strijd op deze manier ondersteunen. Het is goed om te noemen dat de deelnemers stuk voor stuk zichzelf overwinnen, ieder op zijn/haar niveau. Belangrijk element is ook om de herinnering aan diegene die de strijd hebben verloren levend te houden. Fantastisch om te zien hoe mensen elkaar kunnen ondersteunen. Diep respect.

Mocht iemand de kans krijgen om individueel of als lid van een (defensie)team deel te nemen, kan ik alleen maar zeggen: DOEN.

Oftewel de AD6 heeft sterke overeenkomsten met ons vak. Moed, toewijding en veerkracht. Doorgaan waar anderen stoppen. Alleen kom je een eind maar als lid van een team kom je verder. Elementen die ons sterk maken tijdens oefeningen en inzet. Voor elkaar, altijd! Dus ook *lest we forget*.

Denk ook maar aan het levend houden van onze gesneuvelden zoals de Regimentscommandant ook in zijn voorwoord noemt.

Op 8 mei heb ik in Zutphen de eer en het genoegen gehad dit ook te mogen ondersteunen. In mijn toespraak heb ik de tekst gebruikt van de burgemeester die net na de oorlog een toespraak heeft gehouden. Een tekst die toen krachtig en spot on was, maar die ook nu nog steeds van toepassing is.

Maar wat wij herdenken willen is dat de soldaten van ons Nederlandse leger hebben gedaan wat in hun macht lag: aan de Grebben, bij de vliegvelden in Holland, in Brabant en Zeeland en ook hier aan de IJssel, ook hier in Zutphen. Hier zijn 10 mei 1940 een officier en tien jongens gesneuveld onder wie onze stadgenoot Van Haren, en onder dit eereteken rust hij met zes manschappen, hier dicht bij hun luitenant, mannen die onverschrokken, blijmoedig, trouw hun hoogsten plicht hebben vervuld. Zoo mogen wij, die 10 mei hebben beleefd, nog bij ons leven dankbaar aanschouwen dat het hoogste offer van deze mannen niet tevergeefs is gebracht. Niet tevergeefs, want op hen, op hun dienen, op hun offer aan ons gemeenschappelijk vaderland gebracht, rust onze eer, ons recht op onze vrije Nederlandsche nationaliteit. Wij zijn hier samen gekomen om hen te eren in openbaarheid. Tot nu toe is onze eereplicht niet nagelaten. Jaarlijks op 10 mei is, eerst met, later zonder toestemming van onze toenmalige onderdrukkers, vanwege wat nog restte van ons leger, hier een stille hulde neergelegd. Ook de enkele heeft dit graf niet vergeten. Maar thans: in het openbaar. Zij verdienen het, wij willen, wij mogen, wij kunnen hun niet vergeten".

Voor de laatste zin is naar mijn mening krachtig. "Zij verdienen het, wij willen, wij mogen, wij kunnen hun niet vergeten."

Het element van *lest we forget* en de last delen komt ook terug op het Malieveld tijdens de Veteranendag. Hoewel ik dit vooraf schrijf, heb ik er alle vertrouwen in dat het weer een fantastisch weerzien is van oude kameraden maar wellicht ook een kennismaking met toekomstige vrienden. Ook een blijk van erkenning en waardering aan de aanwezige veteranen. Top.

Deze erkenning en waardering komt ook tot uiting in de familiedag. Zorgen dat de achterban een idee heeft waar de partner, ouder, kind vaktechnisch mee bezig is, is belangrijk. Goed dus dat 42 BLJ dit heeft georganiseerd op 15 juli en fijn dat de Regimentsvereniging mocht aanhaken. Opkomst kan altijd beter maar het is goed om een streven te hebben. Volgend jaar nog meer deelnemers zal ik maar zeggen.

Dat gezegd hebbende, meer leden is beter, meer betalende leden is nog beter. Zegt het voort. Voor elkaar, altijd!

Maar nu eerst, tijd voor het zomerverlof.

Huub Klein Schaarsberg,
Voorzitter Regimentsvereniging
Limburgse Jagers

Begiftigd met de Ere-penning
van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

Breda 1813, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949, **Uruzgan** 2007

OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

INZET VANAF 1950

Koude oorlog (1950-1989) - **Seedorf**: 1963-2006. - **Vm Joegoslavië**: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-3** 1997 (2e pel Bcie), **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ Bcie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003.

Irak: **SFIR-3** 2004 - **Afghanistan**: **ISAF BG III** 2007, **BG VIII** (A-cie) 2008, **BG IX** (BCie) 2009, **BG XII** 2010 - **Curaçao**: **CidW 6** (Acie) 2011, **CidW 7** (Bcie) 2011, **CidW 16** (Ccie) 2014 - **Uganda**: 2015 **ACOTA** (A, B Cie) - **Jordanië**: 2015 **ATFME** (B, C, D Cie) - **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie).

Litouwen: **Enhanced Forward Presence (EfP)** 2018-2022 - **Afghanistan**: **Resolute Support (RS)** DCie, CCie, BCie en Acie - **Iraq**: **CBMI** Trainingsmissie DCie, CCie, BCie en Acie - **Iraq**: **CBMI Force Protection** Erbil International Airport CCie

ZUSTER REGIMENT

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Lkol BEM Thiry

REGIMENTSOUDSTE

Kol. P.H.T.R. Jansen

REGIMENTSRaad

RC Lkol M.P.J.J.M. Kerstens, RO Kol P.T.H.R. Jansen, RegAdj P. Smit, Regkap: R.A.P. Berkers, Maj. bd. J. Bijl, Kol H.M. Klein Schaarsberg, Maj b.d. J. Pluijmen.

STICHTING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SRLJ

Ereleden: Mevrouw M. van der Hoeven, Lkol bd N.C.S. Vroom

VETERANEN VERENIGING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | VVRLJ

Erelid: Lkol bd C.J.M. van der Ploeg

REGIMENTSVENIGING LIMBURGSE JAGERS

BESTUUR • **Voorzitter**: Kol Huub Klein Schaarsberg • **Secretaris**: Maj bd J. Bijl • **Penningmeester**: Maj bd J. Pluijmen • **Vertegenwoordiger VP/GORKKL**: Maj bd J. Bijl • **Ledenadministratie**: Aooi G.W.J.M. Geven • **Activiteiten**: KLP 1 bd Angela den Boer • **Activiteiten2**: Aooi M. Martens • **Coördinator NOS/Webwinkel**: Kap bd D. J. Villanueva • **Communicatie**: Sgt 1 bd Mark Cappenberg • **Historie**: Aooi Pieter Smit • **Muziek**: Frans Stoffels Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ
Contact Algemeen: info@limburgsejagers.nl

HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Bezoek elke dins- en donderdag van 10.00-15.00 via wachtgebouw De Ruyter van Stevenick kazerne te Oirschot, aanmelden per e-mail: jmhvanommen@gmail.com - hc@limburgsejagers.nl

Conservator Historische Collectie RLJ: Lkol bd J. van Ommen

Medewerkers HC: Wmr bd R.H.N. Daemen, LJer bd H. Pook, Kpll bd L. van Es, Lkol bd N.C.S. Vroom

Medewerker IT: Lj bd A van Dijke

Medewerker beeld en geluid: Kpll bd Chris van Straaten (foto@limburgsejagers.nl)

Medewerker Muziek: LJ bd R. Jennen

Medewerker Landstormkorps: K. van de Windt

VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS | ROLJ

Repetitielokaal: zaal Linne, gemeenschapshuis de koppel, Dieteren

Voorzitter: LJer bd M. van Sloun

Dirigent: Dhr J. Stoffels

Contact: rolj@limburgsejagers.nl
redrolj@limburgsejagers.nl

TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R.Jennen (muz@limburgsejagers.nl)

DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

Limburgse Jager bd H. Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

432/16 BATALJON

Limburgse JagerJ bd F. Poeth (frankpoeth@home.nl)

17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ, 42 BLJ, ROLJ, VVRLJ

Via bestuurslid communicatie

E-mail: comm@limburgsejagers.nl

SOCIAL MEDIA LIMBURGSE JAGERS

Facebook: Limburgse Jagers

Instagram: @limburgsejagers

UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Sgt1 Dijkmans

Sgt1 bd Mark Cappenberg

E-mail: limburgsejagers@mindef.nl

